Proa de palamós
gener·febrer 1976·nº112·25 Ptes.

les nostres escoles

•nou consultori
•palamós democràtic?

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

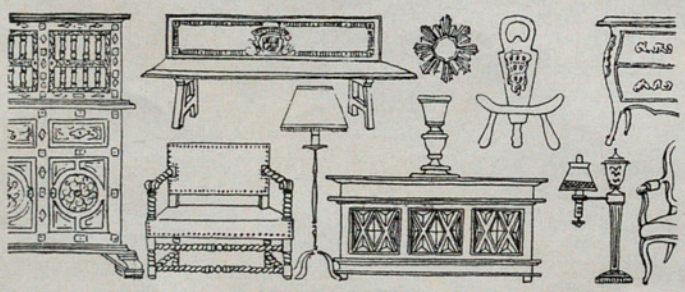
P-1976-01-02.n112

TRAMONTAN

MUEBLES
ARTESANIA
DECORACION

Sala de Exposiciones

Construcción y restauración de
muebles de todos los estilos
Proyectos de decoración en general.
Tapicerías, fundas, cortinajes
Lámparas, etc.

Avda. Generalísimo, 61 - Teléfono 314485

PALAMÓS

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P-1976-01-02. n112

proa de palamos

Gener - Febrer 1976 - N.º 112 - 25 Pessetes

com va anar l'any 1975

Unes quantes dades ens ajudaran a formar un judici sobre l'any 1975 des del punt de mira de l'economia. El recull podria haver anat molt més lluny i cobrir altres camps de l'activitat econòmica o bé entrar en més detalls, però creiem que el material aquí reunit i resumit és més que suficient per a fer-se una idea de com han anat les coses.

La balança de pagament del 1975 ens deixa un dèficit de 2.900 milions de dòlars. Això vol dir que els espanyols hem gastat més en importacions, serveis de l'exterior i royalties, que el que hem exportat, més els ingressos per turisme i les remeses dels emigrats. Per tant, el nostre deute exterior ha augmentat. La cosa no va, doncs, per bon camí. És veritat que l'augment dels preus del petroli hi ha pesat molt, però hem de pensar que això no ha estat accidental, sinó que constitueix una nova «normalitat» a la que no podem sostreure'ns d'ara endavant.

La inflació va seguir la seva cursa desbocada, mofant-se de les mesures preses per a frenar-la. Tot va pujar. L'índex del cost de la vida fou de 14 per 100, pendent de confirmació. És a dir que en el curs de 1975 cada pesseta se'ns ha convertit en 86 cèntims, oficialment. Mal negoci pel ciutadà, especialment si és jubilat.

Parlant de jubilats. L'Administració ha seguit fent el sord i no ha donat cap pas per posar d'acord amb el cost actual de la vida, moltes pensions que són una vergonya nacional.

L'abril de 1975 va crear-se la taxa del 15 per 100 que grava els rendiments (interessos) dels comptes corrents, d'estalvi, de dipòsit, etc.; així, sense cap discriminació entre els comptes opulents i els comptes modestos No és just. Per això, la tal disposició fou tot seguit impopular, ben merescudament. Les protestes no foren escoltades.

Durant l'any els salaris pujaren una mitjana de 28 per 100, segons digué, amb matitzacions, el Ministre de Finances en la presentació dels pressupostos. I afegí que, per consegüent, en la clàssica cursa preus/salaris, aquests últims varen portar la davantera amb gran avantatge.

El paorós problema dels desempleats s'agravà durant el 1975 degut a la regressió econòmica. Segons les dades oficials estem ara a 3 per 100 de la població activa. És gairebé segur que hi ha parats no declarats. El sector de la construcció és el que presenta una situació més crítica, amb 10 per 100 de parats.

La inversió estrangera, també degut a la crisi econòmica mundial, va disminuir 4 per 100. Aquest és un dels factors que influïren en el dèficit de la balança de pagaments.

El turisme. El 1975 trenta milions de visitants estrangers (xifra molt aproximada a la del 1974) varen deixar 3.600 milions de dòlars o sigui 120 dòlars per cap. Un turisme ben poc gastador. Els 3.600 milions representen un increment de 20 per 100 sobre la xifra del 74. Cal pensar en la puja de preus aquí a Espanya.

REVISTA MENSUAL

Òrgan de la Casa Municipal «Villa de Palamós»

Director:
LLUIS BOFILL SERRA

Redacció i Administració:
Ave Maria, 3

Dipòsit Legal: GE-176-1965

Imp. Grassot
Londres, 16 - Palamós

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P_1976_01_02.n112

A Palamós la temporada turística 1975 fou la més curta que es recorda. Va iniciar-se a primers de maig, va anar pujant molt lentament, va arribar al seu zenit entre el 15 de juliol i el 15 d'agost i llavors va caure verticalment. Per aquests motius els resultats econòmics es reputen més aviat magres.

La indústria del suro va seguir la corba descendent que ja havia iniciat el 1974 en tots els articles. En conjunt les exportacions del 1975 (no existeixen estadístiques de les vendes al mercat interior) acusen una regressió de 31 per 100 en pes i 18.5 per 100 en valor sobre les del 1974. La comparació està feta sobre els nou primers mesos del 1975 i del 74, però pot considerar-se vàlida per tot l'exercici amb la sola observació que durant el darrer trimestre del 75 potser hi ha hagut indicis de recuperació en algun article. La dràstica disminució de la cartera de comandes i la manca de perspectives immediates de reactivació originà una sol·licitud de suspensió temporal de contractes de treball i de jubilacions anticipades, per part d'una de les empreses importants del ram, que afectà, a Palamós, uns 30 operaris a més d'unes quantes jubilacions anticipades. A Palafrugell les xifres són més altes.

En el panorama portuari cal marcar com a innovació la càrrega pel sistema «roll on» en vaixells del tipus conegut per kangur, aplicat aquí a l'embarc de totxos en «pallets».

La colossal operació comercial en que s'ha convertit el cicle nadalenc, es muntà el passat desembre a tot el país amb una eixordadora xaranga publicitària usant tots els mitjans per a induir la gent a gastar. Remarquem, avui sols de passada, l'abusiva publicitat adreçada als menuts, especialment a través de la TV. A Palamós, els preus, a la plaça, pujaren descaradament amb la justificació de «Ja veurà, s'acosta Nadal!». La demanda de juguets es despertà molt tard. Segurament que les vendes de cada establiment foren quelcom més fluixes pel fet que hi havia més establiments venedors, però el volum total fou gros. En aquesta ocasió la gent no es reté; es gasta els quartos llargament.

* * *

Les perspectives pel 1976 no són pas falagueres. Exportacions insuficients, inversió restringida i importancions altes entre les que destaca pel seu volum la del petroli. Si per dissort les coses van així, s'agreujarà el problema dels parats —problema número 1— i la inflació anirà rosegant la pesseta amb les imparables puges de preus.

El manteniment de la congelació de salaris anunciada pel Ministre de Finances caigué molt malament i les reaccions no s'han fet esperar. Si almenys se'ns demostrés que les classes opulentes suportaran la part de càrrega que els pertoca en justícia, la congelació seria de més bon acceptar.

Els problemes són molt greus, va dir el Ministre de Finances, però això no vol pas dir que siguin totalment insolubles. Així ho creiem: alguns es poden resoldre i altres es poden atenuar. Però per aconseguir-ho —donant per descomptat que l'Administració dicti ordres encertades— caldrà que les ordres es compleixin. Caldrà disciplina, a dalt i a baix. Una cosa de la qual el país és força deficitari.

Viader

OBJETOS REGALO
LISTAS DE BODA

Avda. Generalísimo, 46
Teléfono 31 52 86
PALAMÓS

Transportes Vda. de D. OLIVER

Ancha, 2 y 4
Tel. 31 44 46
PALAMÓS

Playa de Aro - Calonge y San Antonio de Calonge
PALAFRUGELL: Calle Caballers, 23 - Teléfono 30 01 39
Llafranch - Calella - Tamariu - Bagur
BARCELONA: Aragón, 386 - Teléfono 225 81 50
GERONA: Norte, 18 - Teléfono 20 35 44
SAN FELIU DE GUIXOLS: Calle Mayor, 40 - Teléfono 32 02 75

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P_1976-01-02_n112

manifest

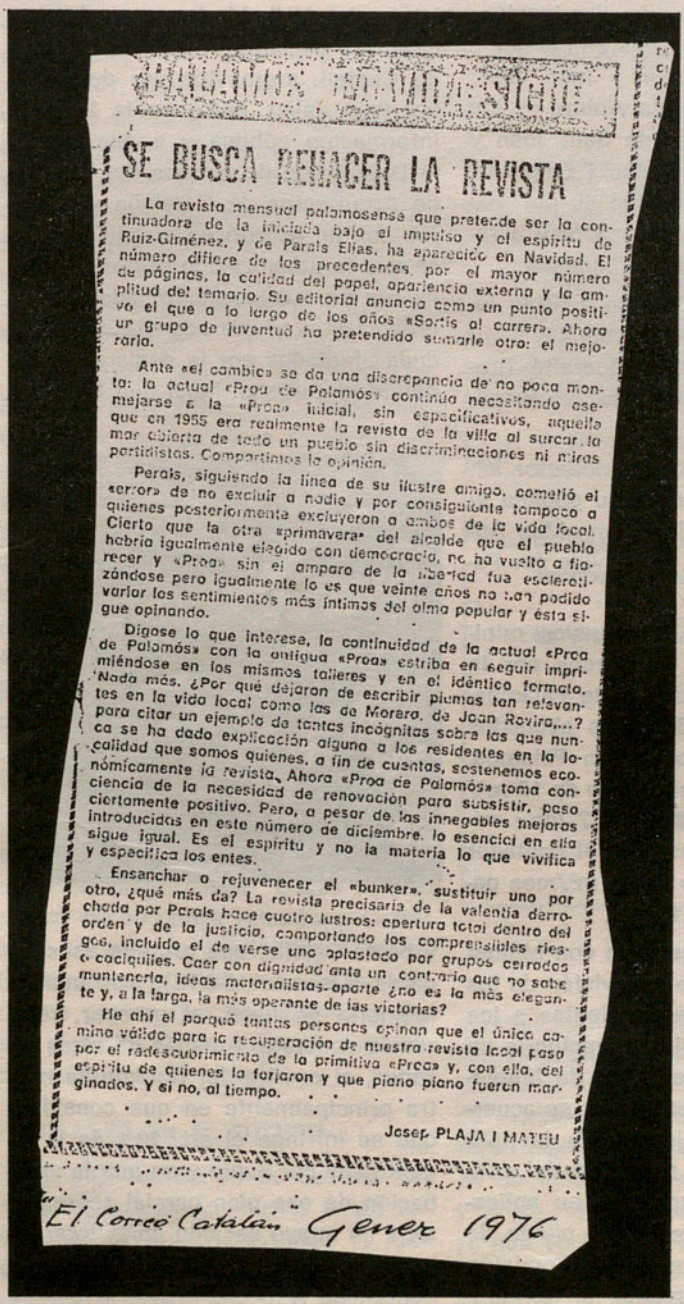
Recentment va aparèixer al «Correo Catalán» aquest escrit signat per Josep Plaja i Mateu, que ens ha donat peu per a manifestar-nos.

Nosaltres ni pretenem ni hem pretingut mai ésser PROA DE PALAMÓS, però sí formar part activa de la revista. Els nostres desitjos del que ens agradaria que fos la revista es podrien resumir així:

- **Una revista del poble, al servei del poble.**
- **Independència total de qualsevol partidisme local.**
- **Prioritat de temes locals i d'interès a la comunitat.**
- **Un instrument de denúncia sense favoritismes.**
- **Un òrgan representatiu dels interessos de la comunitat, sobretot, i amb caràcter d'urgència, de les classes menys afavorides.**
- **Informació objectiva, almenys a un nivell mínim de qualitat exigible.**
- **Estímul i promoció de tota mena d'activitats socioculturals.**

Per la nostra part, doncs, les portes de la revista són obertes a tothom, però creiem que no és funció del nostre grup (el de joves nous collaboradors), l'anar convidant a la gent a formar-hi part; ningú s'hauria de sentir ofès, i tothom s'hauria de sentir cridat a participar-hi. Demanem un vot de confiança als lectors i subscriptors. Som conscients de les dificultats que hem de salvar. Malgrat tot, volem garantir les nostres conviccions i ajudar a que PROA sigui de tots els palamosins.

ALBERT ARBÓS, JOAN ALIU, CONXITA SAMSÓ, ISABEL MAGAÑES, CARLES GARRIDO, PERE CASELLAS, JESÚS CALM, LOLI FERNÀNDEZ, ADELA FERRER, RUBEN FORNÓS, ROSA ZARAGOZA, RAFAEL NADAL, ALBERT SOLER, JANINE GASULL, M.ª CARME PRATS, JULI RIBOT, MIQUEL MARTÍ, JOAN F. MORATÓ, TERE ROMANÍ.

PALAMÓS [illegible] SIGLO

SE BUSCA RELACER LA REVISTA

La revista mensual palamosense que pretende ser la continuadora de la iniciada bajo el impulso y el espíritu de Ruiz-Giménez, y de Perals Elías, ha aparecido en Navidad. El número difiere de los precedentes, por el mayor número de páginas, la calidad del papel, apariencia externa y la amplitud del temario. Su editorial anuncia como un punto positivo el que a lo largo de los años «Sortis al carrer». Ahora un grupo de juventud ha pretendido sumarle otro: el mejorarla.

Ante «el cambio» se da una discrepancia de no poca monta: la actual «Proa de Palamós» continúa necesitando asemejarse a la «Proa» inicial, sin especificativos, aquella que en 1955 era realmente la revista de la villa al surcar la mar abierta de todo un pueblo sin discriminaciones ni miras partidistas. Compartimos la opinión.

Perals, siguiendo la línea de su ilustre amigo, cometió el «error» de no excluir a nadie y por consiguiente tampoco a quienes posteriormente excluyeron a ambos de la vida local. Cierto que la otra «primavera» del alcalde que el pueblo habría igualmente elegido con democracia, no ha vuelto a florecer y «Proa» sin el amparo de la libertad fue esclerotizándose pero igualmente lo es que veinte años no han podido variar los sentimientos más íntimos del alma popular y ésta sigue opinando.

Dígase lo que interese, la continuidad de la actual «Proa de Palamós» con la antigua «Proa» estriba en seguir imprimiéndose en los mismos talleres y en el idéntico formato. Nada más. ¿Por qué dejaron de escribir plumas tan relevantes en la vida local como las de Morera, de Joan Rovira,...? para citar un ejemplo de tantas incógnitas sobre las que nunca se ha dado explicación alguna a los residentes en la localidad que somos quienes, a fin de cuentas, sostenemos económicamente la revista. Ahora «Proa de Palamós» toma conciencia de la necesidad de renovación para subsistir, paso ciertamente positivo. Pero, a pesar de las innegables mejoras introducidas en este número de diciembre, lo esencial en ella sigue igual. Es el espíritu y no la materia lo que vivifica y especifica los entes.

Ensanchar o rejuvenecer el «bunker», sustituir uno por otro, ¿qué más da? La revista precisaría de la valentía derrochada por Perals hace cuatro lustros: apertura total dentro del orden y de la justicia, comportando los comprensibles riesgos, incluido el de verse uno aplastado por grupos cerrados o caciquiles. Caer con dignidad ante un contrario que no sabe mantenerla, ideas materialistas aparte ¿no es la más elegante y, a la larga, la más operante de las victorias?

He ahí el porqué tantas personas opinan que el único camino válido para la recuperación de nuestra revista local pasa por el redescubrimiento de la primitiva «Proa» y, con ella, del espíritu de quienes la forjaron y que piano piano fueron marginados. Y si no, al tiempo.

Josep PLAJA I MATEU

"El Correo Catalán" Gener 1976

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P_1976_01-02_n112

AYUNTAMIENTO / AMNISTIA / VALL MARINERA / VINCKE / ALCANTARILLADO

AYUNTAMIENTO

Resumen de los principales acuerdos adoptados últimamente por la Corporación Municipal:

Pleno

28-11. — Se acuerda encargar la redacción de los dos siguientes proyectos: el de la construcción de un bloque de 80 nichos en el Cementerio de Sant Joan, al arquitecto-asesor señor Anguera; la cobertura del cauce del Rec del Molí, al ingeniero industrial señor de Palou.

— Aprobación inicial del proyecto de pavimentación de aceras de la Av. Carrero Blanco entre la carretera C-255 y la prolongación de la calle Carmelo. Pasa a información pública.

— Se presta conformidad al plan general de ordenación de la playa de Palamós redactado por el arquitecto-asesor señor Anguera. Se remite al MOP para aprobación definitiva.

— Recibida la aprobación de la Comisión Provincial de Urbanismo y Arquitectura al proyecto de iluminación de la calle Mayor de Sant Joan y adyacentes y al de las calles Xaloc y Empordà, prosiguen los trámites reglamentarios para su ejecución.

— Se acuerda dejar constancia de la satisfacción que ha producido la proclamación de don Juan Carlos como Rey y hacer constar en acta la adhesión del Ayuntamiento al nuevo monarca.

5-12. — Aprobación inicial de los proyectos de urbanización de: 1) la calle Vincke, tramo entre Industria y Carrero Blanco, y 2) la Av. Carrero Blanco y tramo entre prolongación de Carmelo y Vincke.

— Se crean las siguientes Becas para Estudios, curso 1975-76: en Enseñanza General Básica, 20 becas de 3.000 pesetas; en Enseñanza Media, 25 de 5.000; en Enseñanza Profesional y Grado Medio, 15 de 7.000, y en Universitaria y Técnica Superior, 5 de 10.000. En total 360.000 pesetas.

— Se acuerda imponer contribuciones especiales a los propietarios de las fincas afectadas por los siguientes proyectos de iluminación: Polígono La Volta; calles Emilio Joan, José Joan, Pedro Joan y Juan Vilar; calles Cervantes, Mola y plaza de los Caídos; calle Mayor de Sant Joan y adyacentes; calles Xaloc i Empordà. Todos sobre la base del 80 por 100 del costo total de cada obra y a razón del metro lineal de fachada.

— Se acepta la cesión a título lucrativo de una parcela de 482.5 m² hecha por doña Pilar Queraltó Brugués, para ser destinada a vía pública.

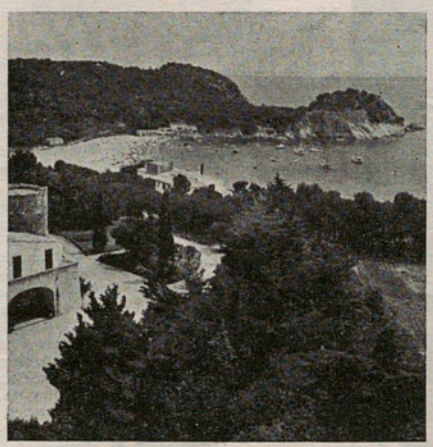
2-1. — Subsanados los defectos iniciales, pasa a información pública el plan parcial de ordenación «Mas Antonet y el Quintà», promovido por Palabrava, S. A.

— Se aprueban los nuevos mínimos de consumo solicitados por la Cía. de Aguas Potables de Palamós, S. A., de aplicación a los abonados sin residencia habitual en Palamós. Son los siguientes: mínimo de 10 m³/mes para el contador de 7 mn.; mínimo de 12 m³/mes para el contador de 10 mn.; mínimo de 15 m³/mes para el contador de 13 mn.

7-1. — Visto escrito de don Miguel Cebrián solicitando la revisión de las retribuciones correspondientes a los servicios de recogida domiciliaria de basuras y otros servicios de limpieza de que es concesionario, se acuerda: 1) Estimar injustificada la petición y aceptar la rescisión del contrato por mutuo acuerdo, en aplicación de la cláusula 14 del pliego dè condiciones. 2) Que por la Comisión Informativa de Servicios se formule proposición al Pleno de un nuevo pliego de condiciones para convocar nuevo concurso de adjudicación.

OPOSICION AL PLAN PARCIAL «LA VALL MARINERA»

El plan parcial de ordenación urbana «La Vall Marinera», urbanización que se sitúa detrás de la playa de Castell, promovida por doña Isabel Puig Palau, entró en la fase de información pública y a ella acudió la Delegación de Gerona del Colegio de Arquitectos de Cataluña y Baleares con un escrito en el que se aduce que la urbanización pretende localizarse en terrenos calificados de no urbanizables y que además están sin duda afectados por la declaración de paraje pintoresco, igual que S'Alguer

y hasta Calella, que protege esos lugares (Decreto 15-9-72), a lo cual la Memoria no hace, al parecer, referencia concreta. Además de otras razones, el escrito del Colegio se centra principalmente en que considera que se infringe el art. 10.1 de la vigente Ley del Suelo y en que la aprobación de ese plan parcial representaría un nuevo escalón en la total urbanización de los rincones de mayor belleza de la Costa Brava.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P_1976-01-02. nº12

MUERTO EN ACCIDENTE DE TRAFICO

Pedro Perpiñá Costa, de 63 años, vecino de Palamós, murió en el acto al chocar la moto que conducía con un camión que iba en dirección contraria. El accidente ocurrió el día 7 de enero por la tarde en la carretera de Gerona, frente a la calle Fleming (Hospital), cuando Pedro Perpiñá, al tomar la curva y por causas que se desconocen, se salió de su carril y penetró en el de su izquierda en el momento en que pasaba el camión GE-8889 de Santa Cristina de Aro.

UN JURADO DE EMPRESA QUE SE MUEVE

En reciente reunión, el Jurado de Empresa de Vincke, S. A., tomó, entre otros, los siguientes acuerdos: Informarse acerca del IV Plan de Desarrollo con respecto a nuestra provincia a fin de estudiar sus ventajas e inconvenientes; hacer llegar al Ministerio de Trabajo su disconformidad con la política de congelación de salarios; dirigir al rey don Juan Carlos una petición de amnistía para los presos políticos y los exiliados.

TODAVIA SIN ALCANTARILLADO

Los vecinos de la calle Industria, cerca de la pensión Mar i Cel, continúan sin alcantarillado. Causa tristeza que no se ponga remedio a la falta de un servicio público tan elemental y necesario, tanto más si, encima de los gastos que ocasionan las fosas sépticas, se ha de pagar por «alcantarillado» sin tenerlo.

ESPERANZA EN EL FUTURO

Definitivamente, luego de una serie de demoras en cuanto a las fechas inicialmente previstas, la Comunidad Turística de la Costa Brava, anuncia la celebración de asamblea general para el próximo 20 de febrero. Esta asamblea, que tendrá por marco el «Aula Magna» de la Casa de Cultura Obispo Lorenzana de Gerona, habrá de desarrollarse sin duda en un ambiente de especial interés y hasta, si cabe, de cierta tensión, ya que será presentado en la misma el proyecto de modificación de los estatutos de la Comunidad para pasar ésta a Centro de Iniciativas y Turismo Zonal. Se trata de salvar la crítica situación por la que atraviesa la entidad y para ello es básico, según acordó en su momento el consejo directivo, la conversión mencionada y darle a la vez una nueva orientación a la Comunidad. Se espera que esto merecerá el refrendo de la asamblea.

amnistia

Uniéndose al clamor general, una nutrida representación de nuestra revista, ha dirigido una carta al rey D. Juan Carlos I pidiendo la amnistía para los presos políticos.

A continuación transcribimos el texto de dicha carta:

«Conscientes de la necesidad de una evolución democrática de nuestro país, la redacción de «Proa de Palamós» se dirige a S.M. para solicitarle respetuosamente:

— La promulgación de una amplia amnistía para todos los presos políticos y sindicales, como condición indispensable para la construcción de una convivencia democrática.

— El establecimiento de un orden constitucional que garantice los derechos humanos fundamentales de reunión, expresión y asociación.

Es gracia que esperan seea atendida por S. M.

LLUÍS BOFILL, JULI RIBOT, JOAN ALIU, CONXITA SAMSÓ, ISABEL MAGAÑES, LOLI FERNANDEZ, ADELA FERRER, RUBEN FORNOS, ROSA ZARAGOZA, JESÚS CALM, ALBERT ARBÓS, RAFAEL NADAL, JANINE GASULL, M.ª CARME PRATS, PERE CASELLAS, JOAN FONT.»

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P-1976-01-02.0112

Electricidad * Lampistería

ROGLANS

PALAFRUGELL

ASCENSORES MONTACARGAS

Enrique Cardellach y Hno S.A.

INGENIEROS INDUSTRIALES

SUCURSALES:
GERONA
Plaza Catedral, 1
Tel. (972) 20.32.33
Tel. (972) 20.02.21
TARRAGONA
Calle Rebolledo, 15
Tel. (977) 21.35.91

OFICINAS:
Calle Casanova, 27
Tel. (93) 254.50.08 (5 líneas)
BARCELONA - 11

Fábrica en BADALONA:
Calle Baldomero Solá, 64
Tel (93) 387.11.08
Tel. (93) 387.03.08

Servicio Técnico en PALAMÓS: Calle José Antonio, n.º 1 - Tel. (972) 31.54 62

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P-1976_01-02.0112

cámara de comercio

La Cámara Oficial de Comercio e Industria de Gerona ha dirigido a la Presidencia del Gobierno y a los Ministerios de Hacienda, de Trabajo y de la Vivienda, un informe sobre la acuciante crisis inversionista en el sector de la construcción gerundense. La Cámara estima que la provincia de Gerona cumple más que sobradamente los dos requisitos exigidos por el Decreto-Ley de 17 de noviembre de 1975 para ser considerada por el Gobierno como zona geográfica con fuerte demanda de viviendas de carácter social y un acusado nivel de desempleo, y para recibir por tanto las atenciones previstas en el Programa Especial de Financiación de Viviendas establecido en dicha disposición legal.

UNA RADIOGRAFIA DEL HOTELERO GERUNDENSE

Acaba de aparecer el libro «Tipología del empresario hotelero gerundense», publicado por la Cámara Oficial de Comercio e Industria de Gerona en el que se recoge el texto del estudio que, a requerimiento de la propia Cámara, efectuó recientemente sobre el tema el Centro de Estudios Técnicos Turísticos C.E.T.T. de Barcelona.

El libro constituye una fotografía descriptiva —y más aún, una auténtica radiografía— del empresario hotelero de Gerona, con sus aspectos positivos y negativos, con sus suficiencias y carencias, dato fundamental para orientar cualquier desarrollo del sector como el que en la propia obra se propugna.

PARA REPORTAJES PERIODISTICOS SOBRE EL COMERCIO Y LA INDUSTRIA DE GERONA

La Cámara Oficial de Comercio e Industria de Gerona ha convocado por cuarta vez su premio periodístico «Gerión», destinado a reportajes que glosen cualquier aspecto de la problemática industrial o comercial de la provincia de Gerona o de alguna de sus comarcas. Podrán optar al premio los trabajos escritos en los idiomas catalán o castellano y publicados en cualquier diario o revista española entre el 1.º de enero y el 31 de mayo de 1976. La dotación del premio es de 25.000 pesetas. El día 5 de junio finaliza el plazo para remitir los trabajos por triplicado a la Cámara de Comercio de Gerona.

las modas

Si yo fuera un buen observador, y lo soy, me hubiera dado cuenta de ciertos hechos que inmediatamente tendría que trasladar a ustedes. Me he dado cuenta de esos hechos y hélos aquí:

He observado una detención en el proceso iniciado hace algunos, pocos años, para poblar el país de luengas barbas y largas melenas. O sea que se ha ralentizado el crecimiento de usuarios de barba y melena. O también se ha desacelerada la abundancia barbístico-melenística. ¿Por qué? No lo sé, pero es un hecho. Mi opinión es que a despecho de las enormes cantidades de cargas de bolígrafo gastadas tratando de explicar el contenido filosófico, intelectual y social de la proliferación de melena y barba, incluso considerándolo una forma de protesta, angustia o contestación, a despecho de las enormes cantidades de cargas de secuencia de una moda y que si las féminas optaron por la minifalda, los varones eligieron la barba y la melena como moda coyuntural. (Ni que decir tiene que lo contrario no era posible y por ello no lo tomo en cuenta).

La moda tuvo un primer éxito, tumultuoso casi, producido por una novedad tan nueva, pero al ver ciertos fracasos la moda se retira a sus cuarteles de invierno y las asépticas caras rasuradas, enmarcadas por unos cabellos normales, vuelven a dominar la escena. Digo «al ver ciertos fracasos» porque a los barbistas y melenistas les hubiera gustado una ayuda eficaz. Pero no la han tenido. TVE, por ejemplo, no ha emitido nunca anuncios de coñac o de detergentes con hombres barbudos (sí con mujeres minifalderas) y sí con hombres de pinta muy sajona y muy bien afeitados. Eso fue, naturalmente, una falta de colaboración barbística.

Los que se resisten como castillos roqueros son algunos futbolistas. Tal es el caso de la mayoría de los oriundos. Se les conoce en el campo más que por el nombre o por el número de la camiseta, por la melena. Son los últimos reductos de una moda derrotada. Las barbas como las del señor que anunciaba antiguamente el aceite de hígado de bacalao, empiezan a pasar a mejor vida. Mientras, los criptólogos, los barbólogos y los monólogos discutirán sobre las razones de este fracaso.

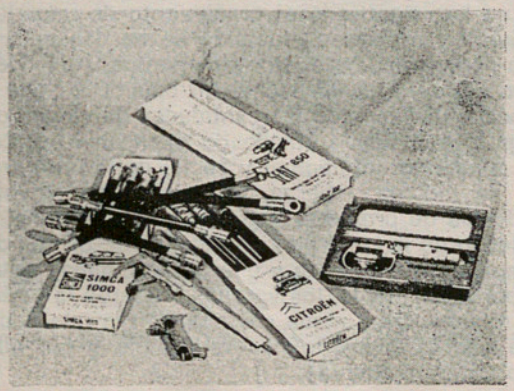
En tanto me afeito la barba pensaré sobre ello y les mantendré informados.

RIVERO

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P_1976_01-02 .n112

TUBOS FLEXIBLES PARA EL RAMO DEL AUTOMOVIL

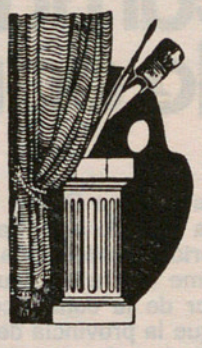

Exija siempre calidad

VINCKE

VINCKE, S.A.
Mallorca, 15 - PALAMOS (GERONA)
Telegramas: VINCKE
Teléfono 31 44 50 (ocho líneas)
Telex 57128

Pintor
Decorador

José Orihuela

✳

Carretera de Gerona, 75 Teléfono 31 41 96
Palamós

Hijo de Julio Matas

Consignatario de Buques Estiba y desestiba

AGENTES DE:

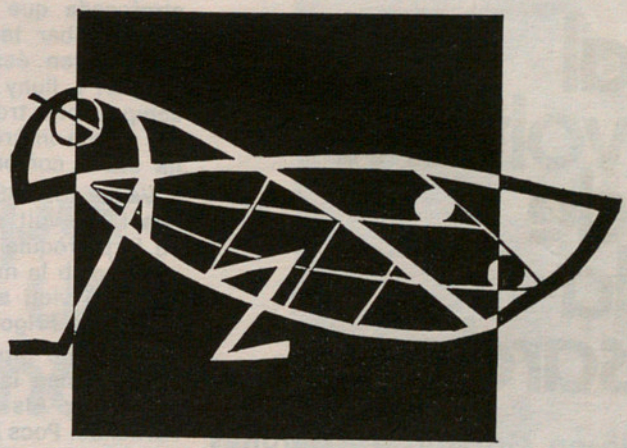
Marasia, S. A.
Vapores Suardiaz
Naviera Mallorquina, S. A.
Naviera Condal, S. A.
Naviera Pinillos, S. A.
American Export Lines, Inc.
Likes Lines
Italpacific Lines
Suma Line
Compagnie des Messageries Maritimes
S. C. T. C.
Compagnie Fabre S. G. T. M.
Mac Andrews & Co. Ltd.
P. & O.
K. N. S. M.

Plaza de la Catifa, 3
Teléfonos: 31 41 34 y 31 44 81
Telegramas: «MATAS»
PALAMÓS

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P-1976.01-02.nº12

MON VIVENT
bestiari 7
orni, la cigala

El concert s'ha generalitzat a la sureda. És migdia i el chor de cigales, monòton i estrident, sonoritza el cumal de la muntanya. L'ambient està immers en el so frenètic que xorva les orelles i una calor xafogosa fa irrespirable l'aire quiet de l'estreta vall, la qual inclou un rec ressec de pedres brillants i bullentes.

Orni, la cigala mascle, segueix el ritme de la simfonia arrapada a la soca rugosa d'un suro centenari ple de líquens que pengen de totes les branques.

Els peladors treballen pel rodal negats de suor. Quan arriben a la planta on és Orni, esmolen les destrals i claven els talls a la pela. La cigala, al sentir que trontolla l'arbre, para de fregar les ales, està un moment quieta, i aixeca el vol fins a topar-se amb una surera silenciosa. Algunes companyes han seguit l'exemple i es posen al seu costat. Al cap d'un breu moment, tranquilles, retornen a la música.

Amb quina afecció «canten»! Semblen màquines de molta corda. Els seus cossos no coneixen el cansament. Poden durar hores, com si no gastessin energies. I sempre amb el mateix ritme, sense defallir. Cap altre so no les destorba. Aquesta melodia cançonera que, quan para de poc, encara queda arrapada a les oïdes de tots els habitants del bosc!

Tot d'un plegat, Orni para el fregadís i emprèn volada sola. Va lleugera ,racta. Les ales fibroses li brillen al sol. Sembla un llumener que travessa l'espai. Deixa la vall ofegosa i tira vers la plana quadriculejada d'esplets diversos. Després segueix la línia verda d'un rieral, baixa el vol i es posa a les branques altes d'un freixe gegantí, ufanós i erecte. Orni tria una branqueta tendra, s'hi arrapa i clava la boca a la pela xuclant la saba que és el seu aliment.

Un cop saciada, la cigala roman quieta, entre les fulles, per a fer la digestió. Mentrestant el sol va davallant i la temperatuar és més tolerable. Orni està mig somnolenta. Un ventet de garbí fa trontollar el cimal de l'arbre i la desperta. Però encara li plau romandre una mica més a les altures i, com una llagasta, prem amb les potes l'escorça.

Ha de fer més camí. Es desfà del brot i es deixa emportar una mica pel corrent d'aire. Després estén les ales i posa proa a les pinedes de la costa on té intenció de passar la nit.

Ara vola per sobre les teulades de les cases. Un ametller quasi despullat, la tempta per a descansar un moment, però el veu massa descobert. I apreta la volada passant ràpidament el casc urbà. Quan és a despoblat divisa una barraqueta blanca soliua, i hi aterra. El lloc és segur. Enganxada a la paret llisa, s'adona que en una aresta hi ha una altra cigala que canvia la pell. Ella fa tres dies que ho va fer a la soca d'un vell roure. A poc a poc la pell va quedant sola i en surt la nova cigala de clova tendreta d'un colord verd opallí.

Orni la deixa i dirigeix la volada vers les pinedes properes. D'un tros lluny ja sent la serenata. Quan hi arriba totes les copes dels pins estan plenes de companyes enfeinades. A sota, a la platja, els banyistes prenen el sol a la sorra o es banyen. Hi ha més moviment que a la sureda. Però la brisa li agrada. No hi ha en el mar aquell aire sempre quiet i sec que se li posa en el cos i a les ales i li produeix un neguit.

Ací treballarà més bé. Passa quasi fregant les pinyaques seques que el vent no ha fet caure i busca una branca adient per a posar-s'hi. Tot està materialment farcit d'hemípters. Per fi descobreix una rama sense hostes. Orni pren possessió, s'hi acomoda bé i comença a «cantar» en forma. De moment es nota la seva cantata, petita contribució al soroll collectiu; després queda immers dintre el concert general.

PERE CANER

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P-1976_01-02.n112

al voltant de la sardana

Josep Gravalosa i Geronès

(L'Avi)

El dia 25 del passat setembre, a l'edat de noranta-tres anys, moria a Sant Feliu de Guíxols, Josep Gravalosa. Conegut per la gran família sardanista per «L'Avi», títol quasi patriarcal. Ell procurava dissimular la seva emoció quan algú el tractava així.

Segons tinc esment, era un home que tant li feia estar pensant seriosament en alguna nova melodia de sardana, com asseure's davant d'un plat d'exquisida menja per tal de ferli l'honor corresponent. La seva mirada, des del darrera de les ulleres, sortia d'uns ulls lluents que no portaven cap malícia. Passa curta però atrafegada que semblava que tenia por d'arribar tard. Els elogis rebuts no el feien ésser orgullós, sinó el contrari i, lluny de criticar els altres compositors, trobava que cada un tenia el seu interès particular, sols calia saber comprendre'l.

Va néixer a Santa Coloma de Farnés i als vuit anys, amb l'escolania de la parròquia començà a familiaritzar-se amb la música. Pren lliçons de solfeig i violí amb el competent Bonaventura Frigola.

Junt amb altres elements jovenissims formen la cobla La Juvenil. Té deu anys. Als tretze ingressa a La Farnense. Pocs anys més tard, ja installat a Sant Feliu, actua amb l'Orquestra Garreta, dirigida per Esteve Garreta i Roig, pare del jove Juli que més tard esdevindria un dels genis musicals més representatius dintre la composició sardanista.

Els dos amics, Gravalosa i Juli Garreta, es passaven llargues estones llegint obres de música de cambra, fent comentaris de les partitures simfòniques que els anaven a parar a les seves mans i organitzaven concerts amb petits conjunts orquestrals. Davant dels consells del seu amic s'anà formant musicalment, i a més del record imborrable de Garreta, sempre va sentir una profunda admiració per la seva obra.

Acabada aquesta etapa, de tanta importància per a ell, passa a fer-se càrrec de la direcció de la cobla La Principal de Palafrugell.

En el seu «Recull Sardanista», Grahit diu de Gravalosa: «Dedicà tota la seva intel·ligència i entusiasme a aixecar el nivell artístic d'aquella cobla, enfilant-se ràpidament entre les considerades de primera fila.»

Va escriure la seva primera sardana «De broma» (1917) per a demostrar als seus companys de cobla que podia escriure's una sardana balladora sense la vulgaritat de moltes de les aleshoras en voga. L'èxit fou notable, i «A cal Pullé», «La penitenta», «Somniant» i altres seguiren a la primera.

Anys més tard passa a dirigir La Selvatana de Cassà de la Selva.

L'any 1922, junt amb l'Albert Martí, funda la Cobla Barcelona, que debuta al teatre Tívoli, amb unes representacions de «Marina», el dia 30 de març. Gravalosa és el director i flabiolaire. És amb aquesta cobla que es desenrotlla la seva última etapa com a director i executant de música sardanista, deixant-la cap a finals del 1923.

No va seguir cap escola determinada amb les seves composicions, movent-se dintre d'un sentiment melòdic ben seu. Ni Garreta, tan admirat per ell, el va influir en aquest aspecte. Josep Serra i Blanch Reinalt

fèlix ribera i llorenç

Feia anys que la seva salut era molt fràgil però anava aguantant les seves xacres amb enteresa; fins que li sobrevingué un atac que no pogué superar. Fèlix Ribera i Llorens morí el 7 de gener als 76 anys d'edat. El seu funeral fou un testimoni eloqüent de les molt nombroses amistats que, aquí i fora d'aquí, li havien guanyat les seves qualitats humanes, tant en l'exercici dels seus càrrecs con en la vida de relació.

Solament la tasca que Fèlix Ribera portà a terme o encaminà durant els gairebé dotze anys que fou alcalde de Palamós, és ja suficient per a obrir-li la porta gran de la galeria dels palamosins dignes de recordació. Fou alcalde des del 22 de desembre del 1939 fins el 21 d'octubre de 1951. Dotze anys que formen el període més difícil de la història moderna de Palamós. Anys immediats a l'acabament de la guerra civil en que tot estava desenquadernat, tot estava per fer, per organitzar. El racionament oficial dels queviures era misèrrim, de càstig, i a Palamós hi havia cinccentes cases destruïdes o seriosament danyades pels bombardeigs.

Es necessitava ser valent per a enfrontar-se amb aquell panorama des d'una alcaldia. Fèlix Ribera ho fou i emprengué la tasca enorme i plena de dificultats que tenia al davant amb un delit contagiós i una dedicació tan absoluta als quefers municipals que arribà a posar en lloc secundari l'atenció al negoci familiar.

Una de les qüestions primoritàries fou aconseguir la protecció estatal per a ajudar a la reconstrucció de Palamós. Després de laborioses gestions fou aprovat per Madrid un pla «d'adopció» no total, i així, per la Direcció General de Regions Devastades, es construí, a càrrec de l'Estat, l'hospital, sobre terrenys cedits per l'Ajuntament, la casa rectoral, el primer grup de vivendes per als mestres, les clavagueres de Sant Joan, els jardins González Hontoria i potser alguna altra obra que oblidem. Aconseguí de Madrid la reparació del dic de protecció del port que estava trencat i treballà molt a favor del carrilet. Fèlix Ribera era un convençut partidari del tren com a element bàsic d'una xarxa de comunicacions. Maldà molt a favor del projecte de la via d'un metre de Palamós a Girona per a enllaçar amb el ferrocarril Girona-Olot i també, després, en pro del ramal RENFE-Palamós. Habilità el camp de futbol, bregà per a resoldre el vell problema de l'Aubi i durant el seu mandat es realitzaren diverses obres de millores urbanes; i tingué lloc l'anexió de Sant Joan. Fou diputat provincial. Durant els dotze anys a l'alcaldia formà part de la Junta Directiva del Patronat de l'Hospital (càrrec lli-

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P-1976-01-02.n112

i tal volta Xaxu li atragueren l'atenció de jove. Era opinió seva que Rigau, Agramunt i Guanter eren músics que a l'escriure les seves composicions pensant amb excés en un públic fàcil, no ens donaren el que realment haurien pogut fer.

Va obtenir premis amb les seves composicions i així ens trobem amb els de Girona, 1919, amb «La nostra dansa»; premi del President de la Diputació, Arenys de Mar, 1922, amb «L'encís d'un despertar»; Foment de la Sardana, 1956, amb «El dubte d'una noia enamorada»; Girona, 1953, amb «Evocacions gironines»; premi Joaquim Serra, 1964, amb «Ramblejant», seguit d'altres.

Fou homenatjat per la Unió de Colles Sardanistes l'any 1962; a Sant Feliu de Guíxols, 1964, i Andorra, 1966.

Va escriure unes vuitanta sardanes, entre elles «La sardana del migdia», «Remembrances de la vida», «Enriqueta», «El nostre reiet», «La petita Elena», «La nostra Verge», «El ballador de casa», «Devotes de la nostra Verge», «Dilecta amiga Remei», etcètera.

També va escriure alguna composició simfònica.

La seva obra quedarà perudrable i amb ella el record de «L'Avi». Que en pau descansi.

JOSEP GENDRAU

---

gat al d'alcalde de Palamós) i després passà a la Junta Assessora del Patronat en la que seguí tots aquests anys aportant-hi la seva iniciativa i el consell aparellats amb el seu ajut material.

Fèlix Ribera i Llorens era un home afable, cordial i disposat sempre a ajudar al que ho necessitava. Altres deuen saber com era de rigorós i inflexible allà on veia intencions tèrboles. Potser el tret més acusat de la seva manera de ser —i ens referim especialment als seus anys d'alcalde i al racionament de la fam— fou una austeritat en la gestió de la cosa pública que arribà a un grau de puritanisme gairebé fregant l'obsessió.

Ha desaparegut un home que féu molt per Palamós. Els palamosins tenim l'obligació moral de —d'alguna manera— deixar-ne constància per a la posteritat.

A la família de Fèlix Ribera i Llorens, el nostre condol.

L. BOFILL

per un palamós lliure

Hi han experiències a la vida que t'omplen de goig. Una d'aquestes la vaig tenir fa pocs dies, al recollir unes enquestes que havia repartit entre una trentena de palamosins, i en les que qüestionava sobre diferents punts relacionats amb la política nacional. Hom sempre ha estat molt escèptic en quant al nivell de politització de la gent de Palamós. Per això, i encara que el nombre d'enquestats no fos representatiu, la sorpresa va ésser gran a l'examinar les respostes i veure que es feien vots pels partits polítics, l'autonomia regional, la llibertat sindical, els ajuntaments democràtics, l'amnistia pels presos polítics, la llibertat de premsa, el sufragi universal i pel dret de reunió i associació. S'escollien en Camacho, en Xirinacs, en Ruiz Giménez —els catalanistes, en Tarradelles— d'una llista de personatges de tota mena ideològica; i, el més sorprenent, molts es decidien pel socialisme en quant a sistema desitjable de govern —dic sorprenent, no perquè dubti de la veracitat de les respostes, sinó pel que representen.

Davant d'aquests resultats, i més tenint en compte que la majoria d'enquestats eren obrers, podem reflexionar sobre la frustració que ha emplanat a nombrosos palamosins (no cal dir que el mot, palamosins, podria ésser substituït pels més amples de: catalans, gallecs, castellans...) durant tants anys. Sense llibertat política de cap caire, portats per uns ajuntaments no representatius i antidemocràtics, i —el més trist— sota els interessos creats d'una minoria que ha portat a aquesta vila pels camins que han volgut.

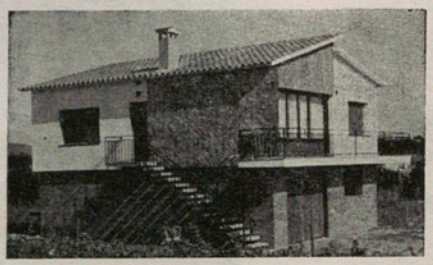
Quasi tots sabem que Palamós és i ha estat un niu d'egoismes. Quasi tots som conscients que durant gairebé quaranta anys hem estat les peces d'un gran joc d'escacs, uns escacs que s'han anat foradant de mica en mica i omplint de sargits. Forats i sargits que ja ni el temps —crec— podrà posar-hi remei. Hem ballat, massa vegades, al so que volien els que tenien, i encara tenen, la paella pel mànec. Un so que ha fet de Palamós una vila polèmica i adulterada, i dels palamosins uns frustrats en alguns camps.

No vull entrar en detalls. Confiem en que dintre de poc, les decisions que pertoquen al poble puguin ésser preses pel poble, i no per uns quants que, sense haver estat escollits per ell, feien el que desitjaven. Esperem que s'acabin aquests ajuntaments on la manca de sufragi universal, ha fet que la defensa de la comunitat i la resolució dels seus problemes, hagin estat sovint arraconades. El poble vol, i està en el seu dret, elegir als seus representants. Vol ensorrar aquesta política de minories. Són ja un piló els anys de silenci forçat per a que les promeses d'aquests darrers dies restin en promeses. Un Palamós lliure, una Catalunya lliure, encara té molt a fer dins del País Català, a dins de l'Estat Espanyol.

ALBERT ARBOÇ I VILLASCLARAS

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P_1976_01-02.0112

Vicente Soler Alcaraz

CONSTRUCTOR DE OBRAS

PROYECTOS
Y PRESUPUESTOS

Roqueta, 33 Tel. 31 54 01

PALAMÓS
(LA FOSCA)

MULTIMUEBLE

Cómprelo en

EMILIO MATÓ

Carretera de Gerona, 72
Teléfono 31 40 82
PALAMÓS

J. BUXEDA

PINTOR-DECORADOR

Moquetas
Empapelados
Revestimientos
Murales

Córcega, 46 - Teléfono 31 64 38
PALAMÓS

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P-1976_01-02.n112

el consultori en vies de solució

Poder constatar que la gent denúncia la injustícia i pressiona per a que es compleixin els seus drets, és sempre un fet que per poc freqüent sorprèn i fint hi tot emociona. A Palamós constatem no ja una injustícia sinó a més a més una degradació de la condició de persona a que tots tenim dret i que es manifesta per l'estat de l'actual... diguem consultori de la Seguretat Social.

Recentment el Jurat d'Empresa de Vincke, S. A. es va fer ressò d'aquest greu problema, i conscient de les seves responsabilitats cara als treballadors que representa i cara a la societat en general, va dirigir-se al director de l'Institut Nacional de Previsió, per tal de denunciar i demanar informació sobre la situació actual del nou ambulatori del S.O.E. a Palamós.

Transcrivim a continuació el texte dirigit al director de l'INP pel Jurat d'empresa esmentat:

«En calidad de miembros del Jurado de Empresa de Vincke, S. A., de Palamós, agradeceríamos a Ud. se nos facilitara información sobre el estado actual de los trámites para la construcción del nuevo ambulatorio S.O.E. de la Seguridad Social en esta Villa.

Próxima la temporada de invierno, observamos con tristeza y —por qué no— también con vergüenza, que continúan paralizadas las obras del que debe ser consultorio provisional —cuyo alquiler se abona, al parecer, desde septiembre de 1974—, sin que, por otra parte, se inicien las del ambulatorio definitivo.

Emplazamos a Ud. a efectuar una visita al actual «ambulatorio», al igual que hizo su predecesor en el cargo, D. Enrique Arranz, hacia mediados de 1974. Podrá Ud. comprobar el LAMENTABLE ESTADO DE ABANDONO, DESIDIA Y MISERIA DE LO QUE CONSTITUYE UNA BURLA INDIGNA HACIA EL PRODUCTOR Y EL MEDICO QUE DEBE ATENDERLE. Si, a la postre, todos somos responsables de todo, este Jurado de Empresa no puede permanecer impasible ante un hecho que durante años ha venido convirtiéndose en problema crónico para esta población y que últimamente ha trascendido el ámbito local para pasar a ser el BOCHORNO SOCIAL DE LA COMARCA.»

La resposta no es va fer esperar, i en un interval tan curt com són tres dies, el director provincial contestava textualment: «...el inicio de las obras para la instalación del nuevo Consultorio de la Seguridad Social en esa población, puede considerarse inminente, encontrándose actualmente pendiente de la cumplimentación de requisitos ajenos a este Instituto», a la vegada que convidava al Jurat d'empresa a un intercanvi d'impressions, cosa que es va fer tot seguit .

Entrevistant al Sr. Josep Sala Serra, secretari del Jurat d'empresa Vincke, S. A. i vice-president de la Unió de Tècnics i Treballadors d'Indústries Químiques de la provincia, responia a la següent pregunta:

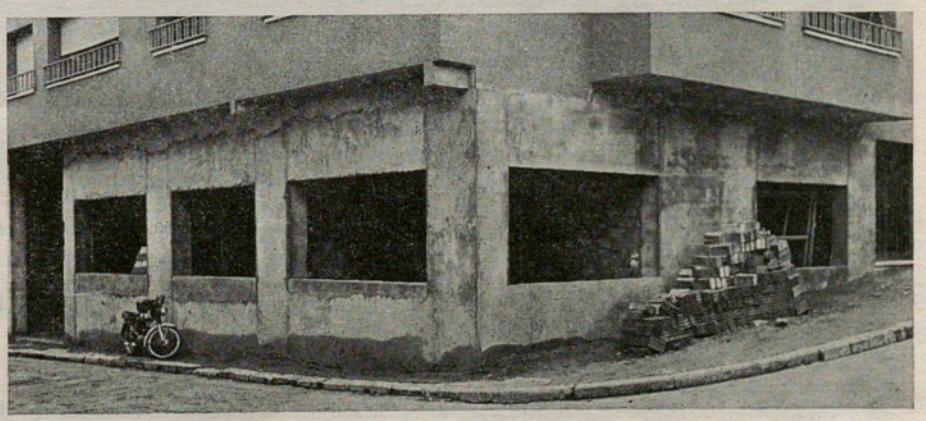
—El nou consultori és teòricament una solució d'emergència a la denigrant situació actual, emergència que es retarda tant com l'ambulatori; a què és deguda aquesta contradicció?

—És evidentment una contradicció que una situació d'emergència quedi demorada escandalosament com en aquest cas, fins i tot anular la seva condició d'urgència. La resposta a tot això la trobaríem segurament en els motius que produeixen tal contrasentit, que possiblement hi són, encara que no els arribem a comprendre, però que en tot cas han d'ésser del tot inadmmissibles.

Posteriorment el Jurat d'empresa de Vincke, S. A., va rebre una notificació del Sr. Flores, director de l'INP de la província, en la que deia que havent-se solventat els tràmits necessaris per a començar les obres del Consultori de Palamós, el seu inici seria immediat, a la vegada que agraïa l'interès demostrat en aquest assumpte.

Ens hem informat que les 174.000 pessetes necessàries com a fiança per part de l'empresa constructora, varen ésser dipositades a finals de desembre. Les obres s'han començat el 15 de gener, i la duració prevista és de 12 setmanes. També tenim coneixement de que el lloguer que es ve pagant des de mitjans de 1974 per l'edifici, és de l'ordre de les 28.000 pessetes mensuals. El Jurat de Vincke ha contestat agraint l'interès del Sr. Flores.

RUBEN FORNOS CASARES

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P_1976-01-02. 0112

les nostres escoles

L'ensenyament segons la nova llei General d'Educació

Tothom més o menys, coneix les innovacions que la nova llei General d'Educació ha introduït a l'ensenyament. Hem considerat de vital importància donar una informació sobre els aspectes que la implantació d'aquesta llei pren a les nostres escoles. Del contingut total de la llei (llei 14/1970, del 4 agost, General d'Educació) remarquem uns punts que es refereixen directament als Centres Escolars.

«EL CENTRE DOCENT

El concepte que la llei dóna del Centro Docent és el següent: «comunitat activa de professors/alumnes, instituïda per l'Estat o altres institucions per a l'educació integral dels alumnes. L'organització d'aquest Centre Docent està constituïda per:

— Una direcció que ha de procurar que les persones que realitzen una obra conforme a un pla, cooperin tots de manera harmònica.
— Uns òrgans d'assistència a la direcció que són: El claustre de professors, i el consell assessor de l'escola.
— Una associació de pares d'alumnes (llei d'associacions B.O.E. 28 octubre 1964) (llei General d'Educació, Art. 5,5), que tingui com a funcions, l'orientació dels pares i la col·laboració amb la tasca educativa del centre.

La nova llei representa una nova orientació de la vida i l'organització escolar, introduint unes innovacions molt importants, com són la formació i informació permanent del professorat; l'actualització i organització dels continguts i mètodes, i la renovació de tot l'àmbit educatiu.

Les línies d'organització educativa del centre, queden divididas per departaments i equips docents. Els departaments són un conjunt de persones que tenen al seu càrrec la responsabilitat de l'educació en una àrea determinada. Els equips docents són un conjunt de persones que tenen a cura l'educació d'un mateix grup d'alumnes, ja sigui d'alumnes d'un mateix curs o ja es tracti de diversos cursos reunits i considerats com unitat. Els departaments i equips educatius han d'arribar a un acord en quant a la finalitat de la tasca educativa, dintre la comunitat, on està inclòs el centre.

Aquesta llei, a més, ha deixat ben definit el que ha d'ésser una educació d'avui:

— prioritat de l'educació sobre la instrucció: formació integral.
— donar a la societat personalitats amb capacitat de continuar perfeccionant-se i adaptant-se.
— senyalar els objectius específics per a cada període i matèria.
— superar els plantejaments didàctics que cultiven massa l'ensenyament repetitiu.

Hem remarcat aquests punts de la llei, amb la intenció de que serveixin de pauta per a orientar les deduccions que hom pugui treure de les respostes dels diferents directors de les nostres escoles. Les qüestions han estat directament enfocades a remarcar precisament aquests punts bàsics dintre la nova llei.

Hem tingut una afectuosa acollida per part de tots els directors que ens han facilitat les dades necessàries per a poder informar detalladament i concretament sobre el plantejament de l'educació a les diferents escoles.

El qüestionari que se'ls va presentar és el següent:

Nombre d'alumnes, distribució i personal docent.

1.—La nova llei General d'Educació implantada ja totalment a l'ensenyement, quines dificultats ha plantejat aquesta renovació en l'organització del col·legi?

2.—Al col·legi hi ha realitzacions positives i també coses que podrien anar millor. Quines són les unes i les altres?

3.—Com està organitzat el col·legi pedagògicament, i quina línia d'ensenyament segueix?

4.—Econòmicament, de qui depèn el col·legi?

5.—Les relacions entre el col·legi i els pares són efectives? Realitzacions en aquest aspecte.

6.—Aconteixements i projectes.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P.1976-01-02.n112

Aquesta és, sense cap comentari, la situació actual dels col·legis de Palamós. Hem volgut donar una informació detallada, de la qual els lectors poden treure llurs conclusions.

CENTRES ESTATALS

Col·legi Nacional Ruiz Giménez.

Director: Donya Carme Vergés.

Nombre i distribució dels alumnes: Pre-escolar, 154 nens i nenes. E.G.B., 191 nens i 350 nenes.

Professorat: Preescolar: Maternals, una professora i una auxiliar. Pàrvuls, 2 professores.

1.ª Etapa d'E.G.B.: Nenes, 5 professores. Nens, 4 professors.

2.ª Etapa d'E.G.. Coeducació: 3 tutores i un tutor.

1. — Les dificultats que pot plantejar la nova llei, són les pròpies de tot canvi de sistema. Una d'aquestes dificultats podria ésser el fet que els alumnes no puguin repetir cap curs. S'ha de tenir en compte que no es coneixen encara els resultats positius o negatius que pugui donar la implantació d'aquesta nova llei. S'ha de donar temps al temps.

Quant al perfeccionament i ajornament del professorat, existeixen força dificultats (de distància i manca de temps), per a assistir als cursets que han estat organitzats pel Ministeri.

2. — Realitzacions:

Quant a millores en el local, s'han edificat dues noves aules, s'ha pintat tot el Col·legi, s'ha canviat la calefacció, s'ha fet una pista poli-esportiva i s'estan arreglant els patis.

Quant a activitats del Col·legi, s'ha participat a diferents concursos i certàmens locals i provincials, en els que s'han guanyat diversos premis i diplomes (pintura, teatre, esports...). També s'han fet excursions i sortides culturals.

Millores:

S'està muntant un laboratori per a perfeccionar i ampliar l'ensenyament de l'àrea Pretecnològica, així com la Física i Química. I quan estiguin acabades les dues noves aules, es reorganitzaran les biblioteques, a fi de que rendeixin tot el seu servei.

3. — La 1.ª Etapa s'organitza de la següent manera: Hi ha un tutor per classe, el qual programa quinzenalment totes les matèries. Entre cursos paral·lels s'intenta seguir la mateixa línia de programació. Es fan cinc evaluacions al curs.

La 2.ª Etapa és portada per un equip docent. Hi ha un tutor per a cada curs, i cada professor s'encarrega d'una àrea concreta.

La formació Religiosa és dirigida per la Parròquia. De Català pel moment, no se'n dóna.

Quant a la línia educativa, el Centre, d'acord amb els estatuts de la Llei General d'Educació, considera que aquesta educació ha d'ésser integral, col·locada per damunt d'una simple instrucció, i encaminada a una formació de l'individu en tots els seus aspectes.

4. — El Col·legi és estatal, per la qual cosa a efectes de material didàctic i professorat depèn del Ministeri d'Educació i Ciència. El manteniment del local (reparacions, neteja, calefacció... etc.) corre a càrrec de l'Ajuntament.

5. — Existeix una Associació de Pares d'Alumnes del Col·legi, que colabora ajudant al Centre dintre de les seves possibilitats. Actualment hi ha la circumstància de que el president de l'Associació no resideix a la Vila. Aquest fet dificulta en part la possibilitat de fer reunions.

El Col·legi manté además una comunicació directa amb els pares, a efectes d'evaluacions, rendiment de l'alumne i possibles problemes que hi pugui haver.

6. — Además dels ja senyalats al capítol de millores, el Centre té projectat participar en les activitats culturals i esportives que s'organitzin a nivell local i provincial. I d'una manera general, continuar en totes les activitats escolars i extra-escolars ja empreses.

Col·legi Nacional Vilarromà

Col·legi d'Educació Especial

Sant Joan de Palamós.

Director: Sr. Antoni Romero.

Nombre i distribució dels alumnes: Pre-escolar, 100. 1.ª Etapa d'E.G.B., 187. 2.ª Etapa d'E.G.B., 74.

Col·legi d'Educació Especial, 30.

Professorat: Pre-escolar: Maternals, una professora. Pàrvuls, una professora.

1.ª Etapa d'E.G.B.: 3 professores i 2 professors.

2.ª Etapa d'E.G.B.: 2 tutores i un tutor.

Educació especial: 2 professores i un professor.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P-1976_01_02. n112

1. — La dificultat més important, ha estat l'adaptació al nou sistema d'ensenyament. Els mestres s'han hagut de posar al dia mitjançant uns cursets, que, durant un cert temps es van fer a Girona, i ara, només es continuen fent a Barcelona. També ha repercutit en els pares, en el sentit d'una falta d'informació, de coneixença del sistema, que dificulta la formació dels pares amb el treball educatiu del col·legi.

La llei, en si, és positiva, però s'ha de donar un temps per a què, posada a la pràctica, es vegin els resultats. En el planteig pràctic de la nova normativa, s'han de tenir en compte aquests factors: la posta al dia dels mestres, la situació econòmica del col·legi, la continuïtat de la llei per poder-la enfocar a llarg terme, i un esperit de crítica constructiva, per valorar els resultats i superar les possibles dificultats.

2. — S'ha millorat el nivell de l'ensenyament en tots els aspectes; passant d'unes unitàries velles a una graduada nova, ben acondicionada, espaiosa, amb llum, amb flors, i amb tota una sèrie de serveis que abans no es tenien. Això fa que els nens se sentin més integrats a la societat i facilita en gran part la seva formació. El col·legi rep nens de tota la zona de Sant Joan i Vall-llòbrega.

El que s'ha de millorar és l'ensenyament en el seu sentit més ampli o sigui, partint des d'una base ben construïda, a nivell pre-escolar, i amb una continuïtat a tots nivells. Per a aconseguir-ho, manca una especialització del professorat, i mirar de resoldre les dificultats que planteja el principi de cada etapa. S'han d'ampliar les activitats extra-escolars, per a aconseguir fer viure activament els alumnes.

3. — Es fa coeducació a tots els nivells. A pre-escolar es treballa amb equip que té un coordinador. A la 1.ª Etapa està en procés d'evolució la formació d'un equip educatiu, i a la 2.ª Etapa hi ha un equip educatiu que programa i organitza l'ensenyament d'aquests tres nivells, amb un coordinador.

La línia del col·legi es fonamenta en donar una educació integral, junt amb els altres dos determinants, societat i família. En ésser un grup petit és més fàcil posar-se d'acord amb la línia educativa a seguir. Aquesta pot ser un avantatge que tenen les graduades en relació als col·legis grans.

4. — Essent un col·legi estatal depèn del Ministeri en quant a material i personal docent. De cara al manteniment del centre, reparacions, neteja, calefacció, va a càrrec de l'Ajuntament, el qual algunes vegades, també ha proporcionat dotacions de llibres i té promès una dotació de beques escolars.

5. — No hi ha associació de pares, però existeix la relació escola-pares normal, o sigui a nivell de notes, o possibles problemes. Els pares, però, no responen gaire a les iniciatives del col·legi.

6. — Una cosa important que s'ha fet és muntar una biblioteca. Quant als projectes, hi ha la formació del consell assessor del col·legi, la installació del laboratori i una possible ampliació de l'escola.

Escola d'Educació Especial

1.—L'escola d'educació especial s'entén com un lloc on els nens van per a desenvolupar les seves facultats concretes o simplement com una guarderia?

2.—El pressupost estatal és suficient?

3.—Hi ha col·laboració per part dels pobles?

4.—El professorat respon a les característiques i necessitats pròpies d'aquests nens?

5.—Projectes de l'escola.

6.—Quin és el principal problema?

1. — L'escola no serà cap guarderia, encara que hi ha pares que ho entenen així. L'escola ha d'ésser un lloc de reeducació on es facin tota mena d'activitats dintre les possibilitats dels mestres i dels nens. El professorat serà assessorat per un equip de diagnòstic i orientació, i un altre de control i diagnòstic terapèutic. L'escola té nens de Castell d'Aro, Platja d'Aro, Calonge, Sant Antoni, Palamós, Mont-ràs, Palafrugell, Regincós, Begur i Pals.

2. — Econòmicament el pressupost estatal és insuficient. L'Estat no subvenciona, car l'escola és anexa al col·legi Vilarromà, però paga els transports, dóna beques de menjador i paga els mestres.

L'associació de pares i persones interessades, paguen el lloguer de la casa, les despeses de menjador, d'instal·lacions, de material, etc... i dóna una gratificació als mestres. Els nens paguen mil pessetes més desplaçaments i menjador.

3. — Els ajuntaments col·laboren com a socis de l'associació i el poble per mitjà de les captes i donatius.

4. — El personal de l'escola ha fet alguns cursets d'especialització, però són insuficients davant la problemàtica que presenten aquests nens. De totes maneres es demana l'assessorament de persones i entitats especialitzades com ja s'ha dit.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P1976_01_02_0112

5-6. — De projectes en tenim molts i força importants. Es vol comprar un solar per part de l'associació. El Ministeri d'Educació i Ciència construeix el col·legi i el Ministeri de Treball munta els tallers, molt importants perquè condicionen la integració d'aquests nens a la societat per mitjà del seu treball. El principal problema, per tant, que tenim, és la falta de locals adequats.

CENTRES PRIVATS NO RELIGIOSOS

Col·legi d'E.G.B. Rovira

Director: Sr. Joan Rovira.

Nombre i distribució dels alumnes: Pre-escolar, 30 nens. E.G.B., 180 nens.

1. — La dificultat més important en l'aplicació de la nova llei, és el nombre elevat de professors que es necessiten, i que, donat que el col·legi és petit, significa una càrrega econòmica difícil de superar.

La nova llei és positiva i factible, en tot cas els rendiments que se'n treguin depenen del mode de portar-la a la pràctica.

2. — Quan es va implantar la nova llei, es va fer un canvi radical al col·legi, es va plantejar de nou tota l'organització del centre. Es van aplicant les noves normatives i es van obtinguent uns resultats, però sempre s'ha de millorar tot.

3. — La 1.ª Etapa: hi ha un professor per nivell, que s'encarrega de l'organització i programació de totes les matèries. A la segona etapa hi ha un professor per a cada àrea. A partir de 5.è curs els nens treballen per equips, que varien segons les matèries. Els mestres es reuneixen bimensualment per a parlar dels nens en ocasió de les evaluacions. Els objectius i continguts de totes les àrees i a tots els nivells vénen donats per les noves orientacions del Ministeri.

L'horari de classes és de 9 a 12'30 i de 3 a 6'30. Els dijous a la tarda i els dissabtes al matí, es dediquen a fer sortides, a anar al camp de futbol a jugar, ja que durant la setmana fan els «recreos» en una sala, perquè no tenen pati.

Quant a la línia educativa, pensem que l'escola és un lloc on no solament s'hi va per a instruir-se, sinó per a educar-se en tots els aspectes. Per tant mirem de donar una educació que abarqui tots aquests aspectes. Mirem també de no veure les assignatures isolades, sinó ben relacionades l'una amb l'altra. Es dóna Català dues vegades per setmana. La Religió corre a cura de Mn. Josep Plaja.

4. — El col·legi no és subvencionat. Es manté de les mensualitats dels alumnes, amb uns preus fixats pel sindicat de l'ensenyament. L'Ajuntament va dir que crearia unes beques per als nens, però encara no n'hi ha hagut cap.

Alguns alumnes tenen beca del P.I.O. (Patronat d'Igualtat d'Oportunitats)

5. — Les relacions entre l'escola i l'Associació de pares són força directes. Els pares reben cada mes unes qualificacions del rendiment del fill, i cada dos mesos les evaluacions. A principi de curs es fa una reunió informativa per classes amb els pares, i a final de curs una altra per a donar les notes.

6. — Entre les novetats més importants tenim el taller de Pretecnologia que hem muntat aquest any, així com els mitjans audiovisuals que s'han comprat.

Quant a projectes, pensem continuar endavant amb la nostra feina.

CENTRES PRIVATS RELIGIOSOS

Col·legi La Salle

Director: Germà Jordi Sistach.

Nombre i distribució dels alumnes: 388, tots d'E.G.B.

Professorat: 1.ª Etapa d'E.G.B.: Un tutor, 5 professors i una professora. 2.ª Etapa d'E.G.B.: 3 tutors i 12 professors.

Educació física (tot l'alumnat): un professor.

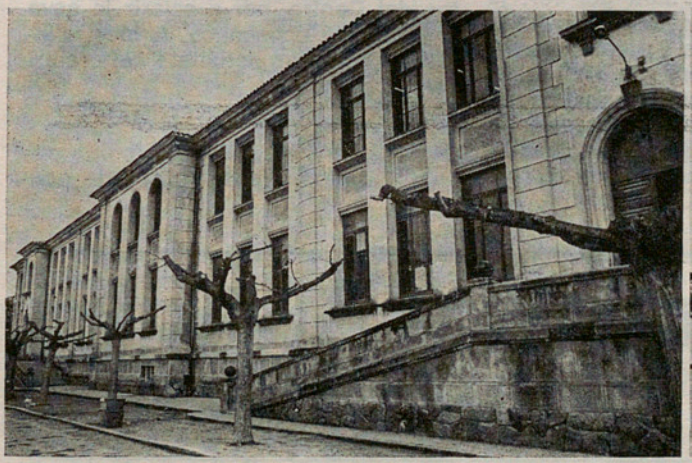
1. — Les dificultats que comporta la implantació de la nova Llei són principalment la compaginació d'un pla antic, que no deixa de tenir uns valors positius que s'han de conservar, amb unes noves normatives que donen una visió més àmplia de l'educació.

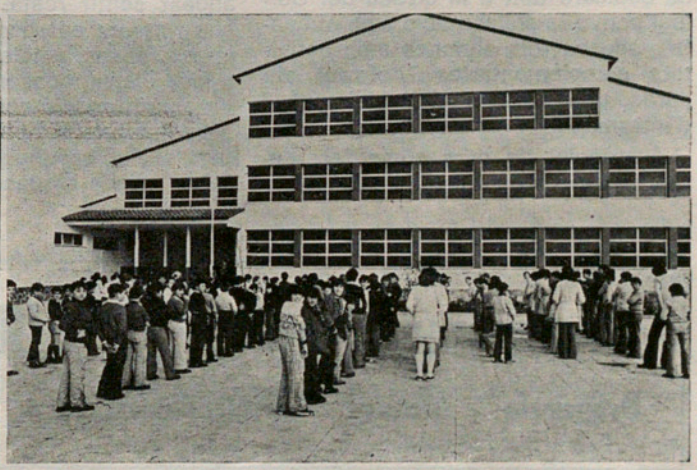
El nivell exigit per aquesta nova llei és força elevat, per la qual cosa hem de programar més hores de les legals, sobretot en les àrees de llengua i matemàtiques, a fi d'aconseguir aquest nivell.

2. — Degut a que tot el professorat de la Comunitat és nou d'aquest any, s'ha pogut donar una nova orientació i organització des d'un bon principi. S'intenta la unitat a tots els nivells, donant molta importància a la programació i a les reunions entre els professors. Essent un col·legi petit permet que aquesta relació i unitat sigui més efectiva.

Els projectes de millorament en quant al professorat han d'ésser d'un perfeccionament constant i màxim, aprofitant tots els mitjans disponibles com l'estudi, cursets d'estudi, conferències, etc.

Quant al centre, manca organitzar la biblioteca, un gimnàs, vestuaris, la capella, sales de jocs i trobades pels alumnes.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P_1976_01_02_n112

3. — A la 1.ª etapa fins a quart hi ha un professor per a cada nivell.

El 5.è nivell i la segona etapa es reparteixen les matèries entre un equip educatiu. Cada nivell té un tutor i coordinador.

La programació es fa a nivell vertical per àrees i horitzontal per cursos. Això obliga a que tot el professorat s'hagi de trobar setmanalment per programar i discutir els problemes educatius que puguin sorgir així com per les evaluacions.

Hi ha un coordinador de tota l'escola (Gmà Director) que fa una visita quinzenal a cada nivell.

L'horari escolar és de 9 a 1 i de 3'30 a 6.

Es fa Català dues hores setmanals, a partir del segon nivell. Existeix també un agrupament escolta.

Quant a la línia educativa de l'escola, ve donada pels estatuts de les Escoles Cristianes de La Salle. S'entén educació cristiana una educació humana, d'enriquiment integral de la persona, de forma que l'escola no sigui solament un lloc on es transmeten uns coneixements, sinó que cerca un perfeccionament i un desenvolupament de l'alumne en tots els seus aspectes.

4. — El collegi és subvencionat per l'Estat, però aquesta subvenció no és suficient i els alumnes paguen la quota mínima autoritzada pel Ministeri. Tenint en compte que s'han de pagar sous i assegurances a un professorat que no és de la Comunitat, el problema econòmic no es resol amb aquesta subvenció i les quotes dels alumnes.

5. — Hi ha una Associació de Pares amb estatuts aprovats. Properament es farà una assemblea general per a presentar a la junta i elaborar el pla de treball. Aquesta associació es dedicarà tant a la crítica del Collegi com a la collaboració amb el centre, educant els alumnes amb activitats complementàries i oferint als pares uns mitjans d'enriquiment i d'informació.

A principi de curs s'han fet reunions dels pares i professors de cada nivell, presentant-los el programa i donant informació sobre la línia educativa del collegi. Durant el curs es faran reunions a aquest nivell.

6. — Degut a que el professorat religiós és nou, els aconteixements passen a ésser projectes. Aquests projectes són molts i encaminats a aconseguir la màxima eficàcia de l'escola.

Collegi Germanes Carmelites

Superiora de la Comunitat: Gna. M. Victòria Julià.

Directora d'E.G.B. i Pre-escolar: Gna. M. Montgrony.

Directora de BUP i COU: Gna. Teresa Carrió.

Professorat: Pre-escolar: 5 professores. 1.ª Etapa d'E.G.B.: 9 professores. 2.ª Etapa d'E.G.B.: 6 tutores i 11 professores. BUP: Una tutora, 6 professores i 5 professors. 6è Batxillerat: Una tutora, 4 professores i 5 professors. COU: Un tutor, 5 professores i 5 professors.

1. — La principal dificultat que ha plantejat la nova llei ha estat la coexistència de dos plans diferents. Quant a resultats, s'han de veure, ja que encara no hi ha hagut temps per a poder-los valorar, de manera positiva o negativa. La renovació és factible i s'intenta fer-la a tots els nivells, superant les dificultats, com pot ésser la globalització de la primera etapa que, donat el grup d'alumnes tan nombrós ens obliga a doblar els nivells de tota l'E.G.B.

2. — La realització més important del Collegi és una màxima dedicació personal a l'alumne. Per això hi ha un treball en equip per part dels professors, per a intentar valorar i ajudar, mitjançant un intercanvi d'opinions, a cada alumne a nivell personal.

S'ha de millorar la coeducació. En aquest sentit resta molt per fer, ja que fins ara ens hem limitat a donar unes classes a nois i noies junts, i, a més d'això, pensem que hi ha d'haver una formació conjunta en tots els aspectes a més d'una convivència. En part això s'ha degut a que els nois feien només algunes classes al Collegi, fent la major part de la seva convivència al Collegi La Salle. Això dificultava la seva integració. Aquest any fan totes les classes aquí, i els serà més fàcil integrar-se.

3.—A pre-escolar es fa coeducació i es treballa en equip. A primera etapa hi ha un mestre a cada curs. Es fan força reunions per a unificar la línia educativa de tota l'etapa. Tant els tutors com els professors de la mateixa àrea es reuneixen molt sovint per a organitzar el seu treball.

A BUP i COU es fa coeducació, també es treballa per equips docents en moltes reunions conjuntes tant per nivells com per àrees. Es fa català a partir de 7è.

El collegi segueix una línia precisa però que hauria d'ésser molt més definida. El centre es declara una escola catòlica i per tant es dóna una formació catòlica, que abarqui tota la dimensió de la persona.

4. — Només tenim subvencionada l'E.G.B.; el reste es manté de les mensualitats dels alumnes. Ja abans hem donat tota la llista del professorat i es pot veure el nombre elevat de professors que es necessiten per a donar un ensenyament complet. Per això resulten elevades les mensualitats dels cursos superiors. A part de la Bàsica, no es rep cap altra subvenció ni estatal ni local.

5. — Hi ha una Associació de Pares i es fan reunions tant a nivell formatiu dels pares com per a parlar de l'educació dels fills. Aquestes reunions són de vegades generals i més sovint per classes.

6. — S'està ampliant el collegi amb noves aules, i pel que fa a projectes, els més importants son: Presentar públicament dos documents molt importants per a l'escola: l'un explicant i definint la línia educativa del Collegi l 'altre donant un estat de comptes del Centre, per a aclarir la seva organització econòmica. A més, s'incrementaran les activitats culturals i esportives.

DOLORS FERNÀNDEZ
ADELA FERRER
Fotos SERRAT

Ferretería CATEURA
Droguería - Menage - Electrodomésticos - Artículos de Regalo
Mauri Vilar, 4
Tel. 31 40 90
PALAMÓS

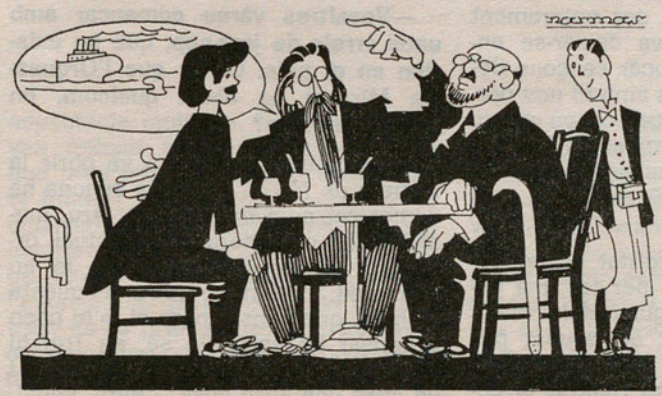
Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P-1976-01-02-n112

rosa de los vientos

Para nadie es un secreto que la fantasía de don Ramón del Valle Inclán se desbordaba con una facilidad extraordinaria. Empezaba a contar un hecho normal y corriente y poco a poco, sin darse cuenta, se iba desviando de la realidad y penetrando por los enmarañados vericuetos de la invención hasta concluir en un embrollo del que si podía salirse era gracias a su facundia inagotable.

En cierta ocasión, contó en una tertulia que en una república de Centroamérica, se había enamorado de la esposa de un cabecilla indio y, como ella le había correspondido, se habían fugado los dos con el propósito de venirse a España. El marido abandonado los persiguió encarnizadamente y consiguió darles alcance en el preciso momento en que iban a embar-

car en un vapor que salía para Cádiz. Valle Inclán, dispuesto a jugarse el todo por el todo, propuso al indio que se fuera a Cádiz con su mujer, aprovechando su billete, y que él se quedaría entretanto dirigiendo su tribu. Deseoso de ver mundo, el cabecilla aceptó la oferta y Valle Inclán actuó de rey indio durante los dos meses que duró el viaje del jefe con su esposa.

—¡Esto es absurdo! —exclamó, sin poder contenerse uno de los presentes.

Don Ramón se indignó:

—¿Qué quería, pues? —vociferó—. ¿Que el indio me matara? ¿Que yo pudiera huir y tuviese que cargar con su mujer toda la vida? ¿Que abandonara yo a aquella infeliz sin ofrecerle al marido la compensación del viaje para calmar su sed de venganza? ¿Cuándo se convencerán ustedes de que la fantasía es menos aburrida que la realidad?

✡ ✡ ✡

Camoens vivió cerca de dos años en Goa cumpliendo el destierro que le había sido impuesto. Las gestiones que realizó durante todo aquel tiempo para que se le permitiera regresar a su patria dieron, por fin, buen resultado y un buen día recibió la ansiada autorización para volver a Portugal.

El buque en que viajaba naufragó y el poeta se vio obligado a arrojarse al agua. Lo único que intentó salvar fue el manuscrito de su poema «Los Lusiadas», y al efecto lo sostuvo obstinadamente fuera del agua lo que le impidió, naturalmente, nadar con velocidad.

Así hubo de permanecer por espacio de muchas horas, en continuo peligro de muerte, hasta que la corriente lo depositó en una playa junto a la desembocadura del río Mecong. Allí, extenuado, y medio desnudo, fue recogido por unos pescadores que lo condujeron a Goa.

Cuando se vio de nuevo en aquella ciudad india de la que tanto había deseado salir, Camoens no pudo contener un grito de desesperación.

—¡Podía haberme ahorrado este viaje! —exclamó—. Está visto que no podré salir nunca de este maldito país.

Pero cuando vio que el manuscrito de «Los Lusiadas» no había sufrido ningún daño, su alegría no tuvo límites.

—Lo doy todo por bien empleado —dijo—: Se ha salvado mi obra magna y esto es todo lo que podía desear.

✡ ✡ ✡

La primera visita que hizo Ernest Hemingway a España fue en el verano de 1922 y lo primero que le llamó la atención fueron las Fiestas de San Fermín, en Pamplona. Asombrado del bullicio y la algazara que durante siete días y siete noches reina en las calles pamplonicas y, sobre todo, del «encierro» en el que los mozos navarros ponen a prueba su valor y su gallardía, escribió su famosa novela «Fiesta».

—No he visto en mi vida nada más pintoresco ni de un tipismo más atractivo que los sanfermines —dijo en aquella ocasión—. Es una fiesta en la que los hombres tienen ocasión de demostrar que son hombres, pues beben, ríen y se divierten desordenadamente en medio del mayor orden, esto es, sin molestar a nadie y sin dar lugar al más pequeño incidente. Esto solamente puede verse en un pueblo culto y civilizado.

✡ ✡ ✡

La ley francesa prohibe un segundo matrimonio antes de transcurrir nueve meses de haber sido concedido el divorcio, lo que allí expican así:

—Es por si acaso la despedida es demasiado sentimental el día en que se concede al matrimonio la separación legal.

✡ ✡ ✡

Cuando el ex campeón de boxeo de pesos pesados Joe Louis visitó las oficinas de la revista «Life», los oficinistas se pusieron en fila para que les firmase autógrafos.

—Apostaría a que traen malas fotografías para que se las firme —comentó Joe con su suave voz.

—¿Qué fotografías suyas le parecen buenas? —preguntó uno de los jefes.

—Verá usted —repuso gravemente el púgil—. Me gustan aquellas en que estoy en pie.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P-1976_01-02.0112

orquestra MIRASOL

L'Orquestra Mirasol ha estat el grup pioner del ressorgiment musical que estem experimentant en el nostre país aquests dos darrers anys i que constitueix l'intent de formació d'un ambient en aquest terreny. El grup va néixer a rel d'unes sessions d'improvisació de jazz en un local barceloní, el Zeleste. A partir d'aquell moment l'Orquestra ha anat experimentant canvis de gent i conseqüentment de música, però sense perdre el fil que els caracteritza. El grup representa una recerca musical seriosa amb una tècnica instrumental considerable, sempre al servei d'una música imposada per unes necessitats interiors i no per unes etiquetes.

L'etapa actual en que es troben és eminentment acústica; han incorporat instruments populars nous, com la guitarra flamenca, el bouzoki, l'acordió i d'altres, que donen a les seves peces una ressonància mediterrània: de Grècia, àrab o flamenca. La darrera formació de l'orquestra és la que vam poder veure l'altre dia ací i està formada per: Xavier Batllés, mandolina, bouzouki, baix elèctric; Kruppa Quinteros, bateria i percussió; Víctor Amman, acordió, piano; Fender Rhodes, clavinet Honher, i Lautaro Rosas, baix i guitarra elèctrica i espanyola i clarinet.

Podem dividir el recital en dues parts ben diferenciades. La primera, acústica, en la que ens van presentar una sèrie de nous temes, el darrer fruit, que constitueix l'intent de fer música sense recórrer a influències foràneis. Va ser bastant interessant, encara que el fet experimental que suposava va fer que en determinats moments resultés monòton.

La segona part va ser enterament elèctrica i la gent va deixar-se endur pel ritme. Van tocar cançons del segon disc adaptades amb el nou personal; també van tocar coses noves amb un nivell d'improvisació bastant alt. El recital va acabar amb una adaptació del tema «Freed Funk» realment interessant.

Nosaltres hem aprofitat el seu recital a la nostra vila per fer una petita entrevista a alguns dels membres de l'Orquestra, en aquest cas Xavier Batllés, que juntament amb Víctor Amman han fet realitat la durada i evolució del grup.

—Xavier, quina és la situació del grup en el terreny musical?

—Mira, al principi la feina va ser més d'intentar unir-se i de sonar bé. Jo crec que la segona època, la que correspon al segon disc ha estat més treball de conjunció humana; perquè primerament la cosa musicalment sonava però humanament hi havia algunes diferències. En el segon grup això ho hem superat i ara potser és la millor època musical perquè hem trobat una, jo diria, manera de fer música, més que música, que ens interessa molt i llavors la resta ha estat canviar instruments. És que jo considero que la música elèctrica és molt jove. Si et mires l'acústica té quantitat de segles. La música elèctrica és tan sols de fa uns anys i en tocar necessites una tradició, com amb tot. Com parlar, no pots parlar un idioma que acabes de parir, necessites que tota una història de gent l'hagi parlat darrera teu. No és la tradició per la tradició, sinó que necessites un pes real.

—Vosaltres vàreu començar amb unes arrels de jazz-pop, que no existien en el país. Creus que l'Orquestra Mirasol ha obert quelcom, en aquest aspecte?

—La primera orquestra va obrir la manera de fer un grup i la segona ha demostrat com mantenir-lo. Ara, musicalment considero que l'actual orquestra és prou interessant. Jo ho crec així, mai m'ho miro d'aquesta manera, que consti, però si m'hi poso a pensar ho veig. No sé, en Toti hi posa els seus esquemes flamencs, i un altre una altra cosa... Però, veus!, ens trobem amb el que deia abans. La música elèctrica és molt jove i et trobes amb el problema meu, per exemple. Jo, amb el baix elèctric, de qui vols que m'admiri. Doncs, dels ianquis dels nassos! Que tocaran molt bé, però em trobo que estic darrera seu i això no pot ser. Llavors, la solució: jo era molt afeccionat a tocar instruments acústics de doble corda i el Víctor a tocar l'acordió; al Lautaro li agradava molt la guitarra espanyola i en Kruppa la percussó. I d'entrada només de canviar els instruments ens va sortir un «rollo» molt maco, més obert, més diferent. De fet crec que sí, que igual com en Toti aporta una sèrie d'esquemes flamencs, nosaltres no sé d'on els traiem, però aportem quelcom.

—La vostra música està lligada a una determinada ideologia?

—De moment no és una cosa que pugui fer-se molt patent, encara que d'entrada va ser la nostra màxima il·lusió. Vam començar en un pla «superidealista», de manera que quedés clarissima la nostra ideologia i el tipus de música, volíem que fos un

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P_1976-01-02_n112

espectacle molt viu. Però després et vas trobant amb problemes i veus que pots fer molt poques coses i en el fons el fet de formar un grup exclusivament musical no va ser premeditat, ens hi vam trobar així. Doncs bé, farem música! Llavors fixa't amb l'evolució de cada una de les orquestres, en la primera tot just aprenem a estar junts, en l'altra tot just aprenem a fer una mica de música i en la tercera surt la música una mica interessant. Així potser si pensem una mica en el futur, a la propera orquestra tenim veu i tot, que és una cosa que sempre hem dit però ara potser estem més preparats per aconseguir-ho. I llavors la ideología quedaria més clara, doncs hi haurien textes.

Ara, jo penso que la ideologia s'ensuma ràpidament. Si jo veig que algú no val, que vol demostrar que sap molt o que porta el «rollo» virtuosista o qualsevol «rollo» que no m'agradi, ho respiro només de pujar a dalt de l'escenari. I suposo que a la gent li passa el mateix. Jo almenys, penso que transmeto més coses que no són la música. I que consti que dins l'orquestra no opinen igual, són postures diferents.

—Podries fer un balanç del treball d'aquesta darrera orquestra?

—Vam començar adaptant els temes de l'anterior disc. Al principi el resultat no era massa bonic, però tot seguit vàrem començar a composar —i procurem fer-ho sempre tot molt democràtic, que tothom pugui composar, que tothom pugui expressar-se lliurement—. Però amb això ens trobem amb el problema anterior, en Víctor i jo tenim una ideologia molt semblant i en Lautaro, per exemple, ara ens hem donat compte que porta un camí totalment oposat al nostre. Diu que va deixar de cantar, perquè això li limitava la universalitat de la música. D'aquesta manera la nostra idea quedava localista, que és justament el que pretenem. No és que no m'agradi anar a tocar a fora, però jo conec a la gent de Catalunya i és amb qui em puc «enrollar». A mi si em posen a Amsterdam em sento mig marcià. Bé, continuant amb la pregunta anterior, vam començar a compondre amb aquesta ona d'instruments acústics. Hem millorat el material, portem més bons instruments ara que fa uns mesos. Això va fer que sonés molt l'acústica. Aconseguir que sonés amplificada la música d'aquests instruments ha estat molt difícil, però al final ho hem aconseguit. I pràcticament és tot el que puc dir, doncs aquesta orquestra és bastant jove.

—L'Orquestra Mirasol ha aconseguit un grau de popularitat molt elevat, fins i tot abans de fer moltes actuacions. Creus que aquesta popularitat ha estat molt influenciada per la crítica?

—Mira, el nostre ha estat un misteri molt estrany. Tenim un grau de popularitat altísstim, realment increïble. Ara si et fixes en la venda dels nostres discs veus que les xifres es redueixen molt. Del primer disc tan sols hem venut 5.000 exemplars, quan grups com La Trinca i molts d'altres en venen 200.000. I no crec que el fet de que ens conegui tothom estigui influenciat per la crítica, doncs de recitals n'hem fet molts.

—Creus que podries donar una mica de visió futura de la vostra música?

—Sí, musicalment podria definir una mica el nostre futur, doncs és una cosa palpable. Humanament no, doncs no asseguro que l'orquestra segueixi igual. Musicalment estem seguint aquesta ona acústica i ens hem afeccionat molt a fer famílies d'instruments. Jo tinc, fixa't que bonic: una bandúrria, un llaüt, una mandolina, el bouzoki i una guitarra de dotze cordes. I en principi la nostra intenció és continuar en la mateixa línia, i així podem veure una mica la nostra perspectiva.

L'Orquestra Mirasol, sens dubte ha estat una porta oberta per a tots aquells que en el nostre país agrada aquest tipus de música. No tan sols han mostrat camins desconeguts del so i tipus concrets d'estils, sinó que malgrat els canvis i dificultats internes del grup han realitzat un treball fins ara desconegut per tots els grups catalans i esperem que ho faran fins a l'arribada d'uns nous horitzons musicals molt més interessants.

TERE ROMANÍ
I JORDI PAGÈS

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P-1976-01-02-n112

teatre

"Les criades"

Pel Grup "Teatre Experimental de Sant Marçal"
4 desembre, a la C. M. V. de P.
Organització: "La Gespa"

El comentari que segueix està totalment desproveït de esnobisme i de pretensions intel·lectuals. En canvi, vol estar ple d'aquesta cosa que se'n diu sentit comú.

L'autor de «Les Criades», Jean Genet, escriví la major part de la seva obra, inclosa aquesta, a la presó. Fou llançat per Sartre en la dècada dels anys quaranta. «Les Criades» està hàbilment muntada sobre una situació absurda, de la qual l'autor n'extreu tot el suc que podia donar. Culmina en un final més absurd encara, inadmissible si no és en el terreny de la pura demència.

«Solange» i «Claire» són germanes i fan de minyona a la mateixa casa. Llurs relacions amb la senyora estan marcades per la falsedat més abjecta: les tres s'esforcen en mostrar-se tot el revés del que senten. La hipocresia, l'adulació, la humiliació, l'orgull, l'enveja, el menyspreu, l'odi, formen entre les tres dones un teixit indestriable que arriba als pòsits més baixos de la degradació. «Claire» i «Solange» tenen, però, un joc d'evasió. Quan els senyors són fora es dediquen a la pràctica de «la cerimònia», una mena de happening que consisteix en parodiar llurs conversacions amb la senyora i la conducta d'aquesta, en un clima d'exaltació creixent, de passió i de sarcasme, revolcant-se voluptuosament en el llot de la pròpia abjecció. En la cerimònia, els personatges són a estones les dues minyones i a estones una d'elles fa de senyora. Un dia decideixen que, per a alliberar-se, han de matar la senyora. Posen metzina a la tilla que la senyora sol prendre. «Claire» s'encarrega de servir-la, però vet aquí que aquell dia la senyora no vol tilla malgrat els desesperats esforços de «Claire» per a que se la begui. Més tard, un cop soles les germanes, «Solange» fa responsable del fracàs de llurs plans a «Claire» i acaba convencent-la de que ara qui s'ha de beure la tilla emmetzinada és «Claire». I «Claire» se la beu.

Pretenir que en ple segle XX (a la casa hi ha telèfon) hi hagi criades esclavitzades per la senyora, fa somriure una mica; i si per a alliberar-se de l'esclavatge, les minyones no troben altre recurs que matar la senyora, és qüestió d'aplicar el sentit comú i preguntar per què no deixaven la casa; i si, fallat l'intent, resulta que no hi ha altra solucsió que matar-se una de les germanes, ja hem d'abandonar tota idea de lògica i buscar l'explicació en el món de la demència, que és el recurs dels autors que presenten casos monstruosos de conducta humana.

El muntatge i posta en escena que ens oferí el grup «Teatre Experimental de Sant Marçal» és, no solament inesperat sinó excepcional i fora de tot el que fins ara s'ha fet. Cada representació sols admet 29 espectadors corresponents als 29 forats que, per a ficar-hi el cap, presenta una

cortina negra en forma de cilindre dret, muntada en l'escenari. Els 29 espectadors s'asseuen en els escambells d'altura variable que hi ha disposats per la banda de fora del cilindre negre. La rodona interior del cilindre és l'escena. L'espectador fica el cap en el seu forat i veu els caps dels altres 28 espectadors. Llavors «Solange» posa una carota a cada cap. Les carotes vénen a representar els objectes d'un interior. L'espectador, que donava per descomptat veure l'obra des d'una butaca més o menys confortable, l'ha de veure dalt de l'escenari, assegut en un escambell, amb el cap ficat en un forat i cobert amb una carota sense ventilació que haurà estat usada per dotzenes de persones. Així durant tota la representació, que és seguida i dura sobre una hora i mitja.

Els personatges «Claire» i «Solange» són interpretats per dos homes joves amb barba. La «senyora» també és un home. «Solange» y «Claire» van vestits amb leotards. Porten el tors nu. Quan en la «cerimònia» «Claire» ha de fer de «Senyora» es posa una túnica blanca. Per a l'escena de les tres dones, les dues minyones es vesteixen de pallasso. La senyora també apareix vestida de pallasso. Tinc d'interpretar que aquesta indumentària simbolitza els sentiments disfressats de les tres dones.

Els tres actors del grup «Teatre Experimental de Sant Marçal» ens varen oferir una interpretació sensacional. «Solange» i «Claire» parlen i actuen en una total fusió amb el personatge, en un to d'arravatament apassionat que va en crescendo, accentuat sempre per una mímica d'una singular expressivitat. Per bé que les barbes i demés atributs masculins demanen un gros esforç d'imaginació per a «convertir» aquells personatges en dones, l'espectador es veu obligat a acceptar aquest insòlit, forçat i dificultós convencionalisme. A contracor, ja va sens dir.

En resum, una interpretació admirable d'una obra que, tot plegat, demana massa a l'espectador.

L. BOFILL

Pastilles, xarop i píndoles

S'ha representat amb èxit «La jungla sentimental» de Jordi Teixidor a la sala Villarroel. Sàtira punyent de la societat industrial, «La jungla...» ens pinta a tall de pel·lícula dels anys 20 la lluita entre dos potentats industrials que acaben dilucidant llur guerra comercial a l'estil d'Al Capone. Perfecte i ple de dinamisme el muntatge de Josep Anton Codina. Amb una representació incommensurable dels germans Luchetti interpretant a ambdós potentats, i en general una ajustada interpretació dels restants components de la companyia «La Roda».

Per cert que el dia que vaig anar a veure «La jungla...», Codina requerit per altres afers no va poder es-

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P-1976-01-02.nº12

tar present i la direcció va passar circumstancialment a mans del propi Teixidor, al qual vaig tenir el gust de saludar i alhora felicitar pel seu recent premi al Certamen de Teatre de Granollers, obtingut per la seva darrera obra anomenada «Dispara, Flanagan».

Al teatre CAPSA després del pas del grup madrileny «El espolón del gallo» que obtingué un remarcable succés amb el collectiu de collita pròpia «De la buena crianza del gusano», el grup A-71 estrenà «Mixtura discretament immòbil», espectacle sobre textos de Manuel de Pedrolo. El nostre prolífic novellístic no ha abandonat, doncs, la seva vessant teatral. El teatre de M. de P. malgrat la seva densitat, no propícia a la política comercial dels empressaris actuals, deixa una emprempta d'innegable qualitat literària i humana. Recordem amb fruïció «Homes i No», peça mestra, on Pedrolo encetava una línia personal prenyada de la seva pròpia filosofia existencialista. L'espectacle d'A-71, ultra el seu propi interès és cita obligada als admiradors de l'escriptor de l'Aranyó.

El fet de que una companyia catalana hagi estrenat novament un espectacle al CAPSA, és en definitiva un bon senyal, que desitgem i esperem que es concreti en noves estrenes de grups del país. Sense desmerèixer la innegable qualitat dels grups foranis que han ocupat les tables del local del carrer Aragó, creiem que hi ha molts de grups i autors catalans que esperaven dels empressaris del CAPSA una millor atenció. Esperem, doncs, que el grup A-71 hagi tornat a obrir el camí que la sala portava sota les directrius de Pau Garsaball, a la temporada on por exemple «El retaule del flautista» i «Mary d'Ous» varen omplir durant llargues jornades el panorama teatral barceloní.

Malgrat la fama amb que venia precedit, l'espectacle «GODSPELL» no ha fet molta peça al públic d'ací, que esperava quelcom més profund en una obra que deixant de banda l'espectacularitat de vestuari i maquillatge i la propaganda gratis vessada pels amics de les «Hazañas bélicas» i creus gamades, no presenta res de l'altre món. Val més, però això que no que ens vingui el «Camilochet Superstar».

ENRIC MARSAL

3.er Concurs de Teatre Infantil "Vila de Palamós"

bases

1) Pot participar en el concurs qualsevol grup de nois o noies (o mixte) que no sobrepassin els 16 anys.

2) S'estableixen dues categories:
Categoria A: fins els 12 anys complerts.
Categoria B: fins els 16 anys complerts.
(Si en una representació intervé directament un actor d'edat corresponent a la categoria B, immediatament queda inclòs en l'esmentada categoria.)

3) Cada grup es presentarà amb un nom propi. Els grups poden ser independents o adherits a un collegi o associació.

4) Seran admeses totes les obres de teatre (tant en català com en castellà) que reuneixin la qualitat suficient exigides per a les finalitats del concurs, a judici de la junta organitzadora, amb una duració mínima de 45 minuts.

5) El muntatge, vestuari, decoració, etc., serà elegit lliurament i portat a terme pels membres del mateix grup i possibles collaboradors, atenent-se a les condicions del local.

6) En cada categoria hi haurà l'opció als premis següents:

1.—Primer premi a la millor interpretació de conjunt.

2.—Segon premi a la millor interpretació de conjunt.

3.—Menció honorífica als diferents valors escènics de cada obra que puguin ser apreciats pel jurat.

7) Els membres del Jurat que seran anomenats en el moment oportú, cuidaran de concedir els premis i les mencions honorífiques. La decisió del Jurat serà inapelable.

8) S'estableix un Premi especial a cada categoria concedit per un «Jurat infantil».

Estarà format per un representant de cada un dels grups inscrits en el concurs. El nom i dades personals de cada representant s'haurà d'especificar al fer la inscripció.

Els membres del «Jurat infantil» seran de la mateixa categoria del grup a qui representen. Un membre de la GESPA actuarà com a secretari i moderador sense vot.

9) El veredicte del Jurat i l'entrega de premis tindran lloc en una vetllada que s'anunciarà al seu degut temps, en el lloc, dia i hora que s'indicarà.

10) La represenatció pública de les obres tindrà lloc a la Casa Municipal Vila de Palamós, d'acord amb un ordre establert prèviament mitjançant un sorteig durant els mesos d'abril i maig.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P_1976_01_02_n112

agenda

• Las muchachas del Club El Far pusieron a la venta una colección de christmas hechos por ellas. El producto íntegro de las ventas era a beneficio de la UNICEF. Además, el Club organizó una subasta de cuadros gentilmente cedidos por varios artistas locales: Carmen Maristany, José Sarquella, Joaquín Comes, José Orihuela, Enrique Pagés y Ezequiel Torroella. Una parte de los cuadros hallaron comprador. La venta era a beneficio de la escuela de subnormales de Palamós, a cuyo director señor Romero, le fue entregado un talón de 12.500 pesetas.

• L'ASSOCIACIÓ LA SALLE en la seva secció de Música i Concerts ha contractat les següents actuacions a la Casa Municipal:

21 de febrer: Ovidi Montllor i Joan Isaac.

20 de març: Francesc Pi de la Serra i Marina Rossell.

16 d'abril (Divendres Sant): Quartet Tarragó de guitarres.

30 d'abril: Orquestra Mirasol.

12 de juny: Coralt Sant Jordi.

Esperem la resposta del públic palamosí a l'esforç de l'Associació La Salle per a aquesta programació tan escollida.

SERVEIS MÈDICS DE GUÀRDIA EN DIES FESTIUS:

Febrer, 1: Dr. Galí. Telèfon 314343.

Dia 8: Dr. González.

Dia 15: Dr. Robau. Telèfon 314590.

Dia 22: Dr. Soler. Telèfon 314495.

Dia 29: Dr. Dalmau.

Març, 7: Dr. González.

Dia 14: Dr. Robau.

Dia 19: Dr. Soler.

Dia 21: Dr. Galí.

Dia 28: Dr. Dalmau.

FARMÀCIES DE GUÀRDIA LES 24 HORES DEL DIA:

Febrer, de l'1 al 7: V. Clarés, Avda. José Antonio, 62. (Tel. 314841).

Dies 8 al 14: J. Prat, Major, 1. (Tel. 314170).

Dies 15 al 21: J. Massaneda, Avda. Victòria, 75. (Tel. 314587).

Del 22 al 28, Costart, Major, 39. (Tel. 314123).

Març: del 29 al 6, V. Clarés.

Del 7 al 13: J. Prat.

Del 14 al 20: J. Massaneda.

Del 21 al 27: Costart.

cinema

Palamós no és un poble precisament afortunat en qüestió de cinemes de tipus comercial. En general són comptades les ocasions en que s'ofereix una programació escollida. Si a això hi sumem el fet de que una de les sales no té les més elementals garanties d'higiene i que la manca d'una projecció mínimament correcta impedeix contemplar un sol pla de la pel·lícula com seria necessari, ens trobem que sortir satisfets del cinema constitueix un veritable aconteixement.

Això no obstant i com a ocasió insòlita hem pogut veure darrerament tres pel·lícules interessants a nivell tècnic i històric. Sense cap dubte, «El jovencito Frankenstein» de Mel Brooks ha estat la que ha tingut més expectació. Amb publicitat, però no per això menys importants, s'han projectat els films «Stavisky» de Resnais i «Anna Kauffmann» de Pierre Granier-Deferre.

Stavisky. — Amb guió de Jorge Semprún, Alain Resnais presenta l'escàndol Stavisky a la França dels anys 30 i de la manera que fou aprofitat per elements de la dreta per a combatre el bloc de l'esquerra.

A partir de dues accions paral·leles, l'exili de Trotsky i la vida personal de l'estafador Stavisky s'arriba a la situació final.

A la seva nova pel·lícula, Resnais aprofita les tècniques sobre les quals havia muntat els seus films anteriors: una investigació profunda sobre el temps mental que sovint no té res a veure amb el temps físic, i una revalorització del muntatge.

Anna Kauffmann. — Com tantes altres vegades, Granier Deferre ha adaptat una novel·la de Simenon al cinema. Es tracta de «Le train» que al nostre país ha canviat el seu títol original per «Anna Kauffman» (suposem que per motius estrictament comercials).

«Le train» és la història d'un comportament col·lectiu: el terror s'ha emparat d'aquells que lluiten desesperadament per la vida. En aquest context no és difícil imaginar-se la relació entre els dos protagonistes: un jove de vida gris, radiotècnic, casat, amb dos fills i Anna que fuig d'un camp de concentració belga. El director no ha volgut detenir-se en una anàlisi sociològica de la guerra sinó en un estudi psicològic dels dos personatges centrals.

M. C. PRATS

FUTURET INCÒGNIT i REMORER:

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P_1976_01-02.nº12

christmas

Como es ya habitual, el jurado calificador tuvo que enfrentarse con más de 400 christmas de todos tipos. El nivel medio de calidad era muy similar al de años anteriores; sin que podamos mencionar ningún trabajo realmente excepcional, había ciertamente algunos muy prometedores. Los premios fueron adjudicados como sigue:

Grupo 6-8 años: Primer premio a Carmen Sardó, del Club Far; 2.º Josep Oliu, colegio Vilarromá; 3.º, Rafael Ros, Club Far. Accésits a Cortés, colegio Ruiz Jiménez; Sandra Díaz, Club Far; Luis M. Zamora, colegio La Salle; Juan Ferrer Polo, La Salle; Aránzazu Fustero, estudio Maristany; Ester Vila, colegio Vilarromá, y José Cebrián, Vilarromá.

Grupo 9-11 años: Primer premio a Roser Figueras, Club Far; 2.º, Javier Ros Mir, Liceo Francés; 3.º, Bárbara Pérez Guerrero, colegio Ruiz Jiménez. Accésits: Caridad Lozano, colegio Ruiz Jiménez; Dolores Figueras, Club Far; Isabel Gázquez, colegio Ruiz Jiménez; Manuel Abril, colegio Ruiz Jiménez, y Montse Enrech, colegio Vilarromá.

Grupo 12-14 años. Primer premio a Manuel Ros Mir, Liceo Francés; 2.º, Maite Gázquez, estudio Maristany; 3.º Conchita Rodríguez, colegio Vilarromá. Accésit, Tere Lumbreras, estudio Maristany.

Grupo 15-17 años: El Jurado declaró desiertos los premios primero y segundo, repartiendo su dotación económica, en forma de accésits, entre los grupos con mayor número de participantes. Tercer premio, Eduardo Larrañete, colegio Vilarromá. Accésit, Ana M.ª Saballs, colegio Vilarromá.

Premio Extraordinario, a Luis Saballs Pla, colegio Vilarromá.

pessebres

Se inscribieron un total de 35 «pessebres». 12 en el grupo A, comprendido entre las edades de 6 a 12 años; 11 en el B, de 13 a 17 años; 3 en el C, de 18 años, y 9 en el D, correspondiente a «grupos». Todos los pesebres en general han seguido una línea clásica y en muchos casos bastante notable. Se ha observado mucho esfuerzo por parte de los jóvenes en construir todos los detalles y aspectos para realizar un «pessebre» fiel a la realidad de su imaginación. Algunos intentaron la construcción de algo nuevo y moderno, quizás más sencillo o más difícil, pero sin apartarse de la línea que caracteriza al sentido del «pessebre».

Este año, al igual como piensa hacerse en los veuideros, se realizó en la Casa Municipal «Villa de Palamós», un cursillo sobre procedimientos a emplear en la construcción del «pessebre». Creemos que es muy interesante este cursillo y que de él se pueden sacar muchas ideas que ayudarán a la juventud a la hora de hacer en sus hogares los respectivos belenes.

El fallo emitido por el jurado calificador es el siguiente:

Categoría A, 6 a 12 años: 1.º, José Minobas Pi, 12 años; 2.º, Vicente Rebull Palol, 12 años; 3.º, Concha Rodríguez Prieto, 12 años.

Categoría B, 13 a 17 años: 1.º, Luis Saballs Pla, 13 años; 2.º, Joan Enric Roura, 13 años; 3.º, José y Jorge Iglesias, 13 y 12 años; 4.º, Manuel Torres Navarro, 13 años.

Categoría C. Más de 18 años: 1.º Ana María Ciurana, 19 años; 2.º Montserrat Ferriol Sala, 19 años; 3.º Ernestina Cadira Genís, 63 años.

Categoría D. «Grupos»: 1.º, Colegio «Ruiz Jiménez», cursos sexto B, quinto y cuarto; 2.º, Club «El Far»; 3.º Colegio Ruiz Jiménez, curso séptimo.

ENRIC FIGUERAS

exposiciones

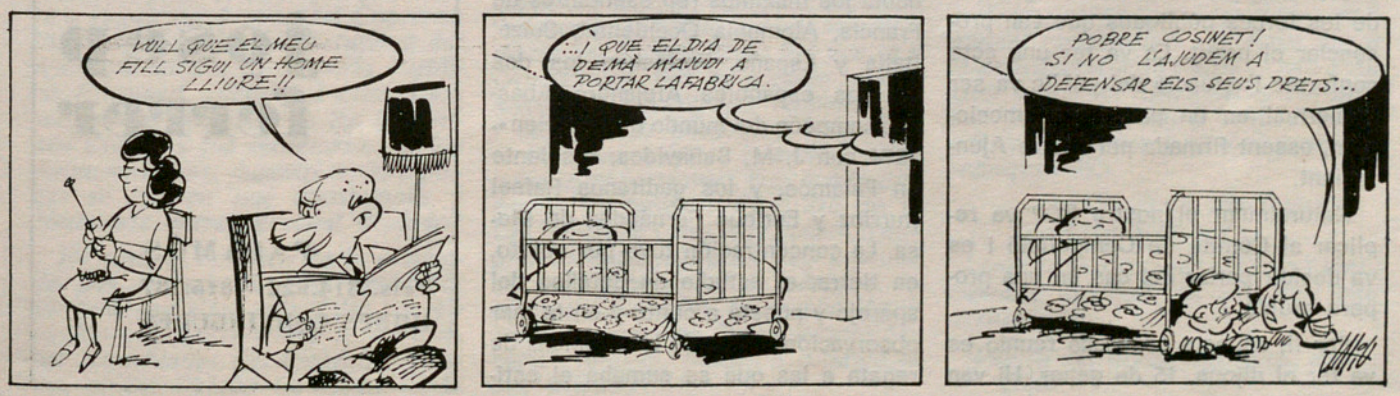
Como en años anteriores acude a su cita en Barcelona, exponiendo en Galerías Augusta 28 obras de las más recientes de su producción.

Ezequiel Torroella, conocedor de los paisajes gerundenses, realiza su obra con esplendorosa luminosidad y concienzudo dibujos. Trata los temas de la Costa Brava, su cuna, con un amor poético que hacen de su contemplación un deleite.

Los títulos de «Nàutic» y «Nàutic contrallum», de Palamós, el de «Primeres hores», Cadaqués y ocho más de esta villa marinera, con seis de Calella, otros tantos de Port de la Selva y tres deliciosos de Setcases más dos de Queralbs, hacen de esta muestra una afirmación de la madurez artística de Ezequlei y de la seguridad y dominio del color con que la realiza.

L. V.

esperança d'alguns i d'altres també

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P_1976_01-02.n112

esports

basquet

Què passa amb els "Seniors"?

Aquesta és la pregunta que ens fem tots els afeccionats al bàsquet.

Va ésser el 14 de desembre, quan el Salt venia a jugar «a casa. Un partit ple d'expectació i emoció. Al terme de la primera part, el Palamós perdia. Malgrat tot això, el nostre equip va anar remuntant fins guanyar per un punt.

L'àrbitre, senyor Pujol, en acabar el partit no sabem com ni perquè, va firmar «a porta tancada» un acta conforme el seu arbitratge havia estat coaccionat pel públic.

El problema, nota de desànim per part dels nostres esportistes, ha estat en la postura que davant aquest fet ha pres el Comitè de Competició que escoltant exclusivament l'informe arbitral va decidir invalidar el resultat, donant la victòria al Salt. (PALAMÓS B.C., 0 - SALT, 2).

Davant tot això, el Palamós es va veure obligat a demanar el testimoni de les forces públiques que van presenciar el partit. Es va fer una acta conforme l'actuació del públic va ser la normal en un partit tan emocionant, essent firmada pel nostre Ajuntament.

Naturalment el nostre BCP va replicar al Comitè de Competició i es va decidir parlar del cas en una propera reunió.

Per fi, aquesta esperada reunió es va fer el dijous, 15 de gener. Hi van assistir dos representants del nostre BCP, Josep Crosa i Miquel Martí. Van exposar els fets i el seu testimoniatge. El president del Comitè, que per cert és de Salt, va informar que reconsideraria el cas, donant la garantia de prendre una postura positiva per al BCP.

Estem esperant el punt final d'aquest galimaties que no ajuda precisament d'un esport que es fa puramente per afició. Desitgem que tant l'àrbitre com el Comitè ho tinguin en compte abans de prendre una decisió. El temps dirà.

ISABEL MAGAÑAS

vela

Olimpiables europeos en Palamós

Desde mediados de diciembre hasta el 4 de enero hubo una inusitada animación de velas en la bahía de Palamós. Además de los habituales practicantes de patín del Club de Vela de Sant Antoni de Calonge, evolucionaban en nuestras aguas 17 flamantes «Flying Dutchman» que se estrenaron aquí y constituyen la última edición de este velocísimo tipo de velero.

Se trataba de una concentración de pre-olímpicos europeos, entre los que había los máximos representantes de Francia, Alemania Occidental, Suiza, Italia y España. Formaban los dos equipos españoles Alejandro Abascal, campeón del mundo de «Vaurien»-1974 con J. M. Benavides, residente en Palamós, y los gaditanos Rafael Iturrioz y Enrique Fernández de Mesa. La concentración tuvo por objeto, en tierra, el estudio de detalles del aparejo y puesta a punto y en la mar observación mutua de las técnicas de regata a las que se sumaba el estímulo deportivo de llegar el primero en las competiciones diarias de prácticas.

Estuvieron con ellos, siguiendo los entrenamientos desde una lancha, el presidente de la Federación Española de Vela, Miguel Company; el presidente del YRU, y el presidente de la Federación Italiana, junto con el director de la Escuela Nacional de Vela, con sede en Palamós, Paco Ontiveros y el preparador del equipo español Paul Maes.

Tanto los regatistas como los federativos quedaron satisfechos de las instalaciones de la ENV/CNCB y calificaron la bahía de Palamós como «pista» ideal para la práctica de la vela ligera.

Saló de
Perruqueria

josep
ferrer

PALAMÓS
Tels. 314.622 - 315.737
HORES CONVINGUDES

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P-1976-01-02.n112

cartes al director

Sr. Director PROA DE PALAMOS.

Contrariando al articulista, no hay ninguna vaguedad, en las comunicaciones 4 de julio y 4 de octubre de 1974) del Sr. Obispo de Gerona (consecuencias de consultas formuladas por el Ayuntamiento) al Sr. Alcalde de Palamós, pues afirma rotundamente que «Bell-lloc» está destinado a culto público, afirmando que ello ya lo hizo constar en la escritura el tramitente de la finca donde radica la ermita.

Nuevamente debo contrariar al articulista al afirmar que la declaración solemne (atestamo) de 4 de noviembre, abarca la situación jurídica «desde el punto de vista canónico», pues ello ni es ni puede ser, pues en art. XXIV, 4 del Concordato vigente entre la Santa Sede y el Estado español, se dice: «En general, todas las sentencias, decisiones en vía administrativa y decretos emanados de las Autoridades eclesiásticas, en cualquier materia dentro el ámbito de su competencia, tendrán también efecto en el orden civil cuando hubieren sido comunicados a las competentes Autoridades del Estado, las cuales prestarán, además, el apoyo necesario para su ejecución. Y como el Sr. Obispo de Gerona, es Autoridad eclesiástica y entra dentro la competencia de la Autoridad Episcopal, declarar si un Templo está o no destinado a culto público, la dicha declaración tiene contemplación civil, declaración además con fuerza ejecutiva, desde que ha sido comunicada a las Autoridades del Estado.

Y otra contradicción para el articulista, pues afirma que el trámite a seguir es el paso del Gobierno Civil al Abogado del Estado y del Ayuntamiento a la asesoría jurídica. Entonces, ¿para qué existen los secretarios técnicos en los Gobiernos Civiles y los secretarios en los Ayuntamientos, cuando ambas plazas se cubren por oposiciones y concursos entre personal titulado?

En contra, también de lo afirmado por el articulista, el problema ya está resuelto: sólo falta la ejecución que deben llevar a término, las Autoridades del Estado, a quienes el Sr. Obispo ha comunicado su sentencia, declaración o «atestamo». Sería un incumplimiento de sus obligaciones legales, que dichas Autoridades, dejaran sin ejecución, la mentada declaración solemne. Y ello no lo podemos suponer de las dignísimas Autoridades del Estado español... O así me lo parece.

Muchas gracias, Sr. Director.

JOSEP M.ª ALTIMIRAS

Sr. Altimiras: No us estranyarà que us contesti en català. El capçal de la vostra carta ho justifica.

Degut a una omissió tipogràfica (una ratlla separatòria) la nota «El affaire Bell-lloc» publicada en el nostre número 111, apareix com firmada per Albert Arbós quan en realitat l'autor de la nota sóc jo. Això ens permet de deixar de transcriure la llarga parrafada inicial de la seva carta i, passant per alt, de moment, les vostres gratuïtes i imprudents suposicions, escrites i signades sota les inicials JHS, contesto els vostres quatre punts.

1. En la comunicació del Bisbat de Girona a l'Ajuntament de Palamós del 4-7-74, en el paràgraf 2, diu: ...«y **se estima** que tal edificio como Ermita, está destinado al culto público»... (El subratllat és meu).) No és això vaguetat? La prova que ho és, està en que el Bisbat s'ha hagut de definir després amb una afirmació categòrica.

2. Per més que la solemne declaració del Bisbat tingui efectes civils gràcies al medieval article XXIV-4 del Concordat, mai no deixarà de ser **el punt de vista canònic.**

3. Vós creieu que té alguna importància que el dictamen sigui de l'advocat de l'Estat o del secretari tècnic del Govern Civil? Pel que fa a l'Ajuntament, tinc de suposar que va seguir el procediment reglamentari. I resulta que aquest no coincideix amb el vostre criteri referent als Secretaris d'Ajuntament, puix que fa preceptiu, conforme a l'art. 370 de la Llei de Règim Local, que l'acord d'emprendre qualsevol acció vagi precedida per dictamen d'**un advocat en exercici.** (Servicio de Inspección y Asesoramiento de Corporaciones Locales, 18-10-75. Resposta referida al cas Bell-lloc.)

4. L'assumpte està pendent de que el Govern Civil i l'Ajuntament, vistos els dictàmens de llurs asesors jurídics, acceptin la declaració del Bisbat com a ajustada a dret i, en cas afirmatiu, que l'Ajuntament hagi fet la reivindicació de béns. A partir d'aquí, jo no sé quan de temps pot cuejar encara. Això en el millor dels casos.

Atentament,

L. BOFILL

Distingit senyor:

La Comissió pro-defensa de Cala S'Alguer ens prega la publicació de la següent nota:

«Hem esperat abans de publicar aquesta nota, la resposta del Ministeri d'Obres Públiques a la nostra sol·licitud recolzada per més de 21.000 signatures. Considerem però que les circumstàncies que hem viscut aquests últims mesos han pogut demorar aquesta resposta i per no passar més temps sense comunicar el nostre agraïment, ens plau fer-lo públic a les Autoritats que han impedit l'enderrocament de les casetes de S'Alguer.

- *A tots els que han intervingut en defensa de Cala S'Alguer.*
- *Als mitjans informatius, premsa, ràdio i televisió, que amb tanta dedicació i objectivitat han expressat el seu desig que no fossin enderrocades les casetes.*
- *A les entitats culturals, artístiques, científiques i de protecció del tresor panoràmic i turístic, que s'han pronunciat en favor de la Cala.*
- *Als vint-i-un mil signants que han permès adreçar la carta a l'Excm. Sr. Ministre d'Obres Públiques.*

I expressant la confiança de que podrem continuar comptant amb aquest recolzament col·lectiu per a la permanència de l'actual Cala S'Alguer i que les resolucions definitives estarien d'acord amb l'opinió pública massiva i inequívocament manifestada.»

«La Comissió Pro-Defensa de Cala S'Alguer.»

Amb la nostra més sincera i emocionada gratitud, us saludem ben atentament,

Per la Comissió, signatura illegible.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P_1976_01-02_n112

registro civil

Movimiento demográfico de Palamós en el mes de Diciembre de 1975:

NACIMIENTOS

Día 3, Miguel-Angel Uurra Aguilera; Fernando Pons Navarro. Día 6, Marcos Gafarot Monjo. Día 7, David Rotllán Valls. Día 8, Francisco de Asís Ontiveros Llobet; David López Gómez. Día 16, María-José Rodríguez Romero. Día 17, María-Rosa Papió Romero. Día 19, Meritxell Daranas Viñolas. Día 20, Cristina Deumont Aguilera. Día 22, Mónica Florensa Nadal. Día 26, Ramón Ribas Coll. Día 29, Jorge Gispert Ciurana; David Sáez Nicolás.

MATRIMONIOS

Día 9, Juan Montoya García con Encarnación Méndez Blaya. Día 10, Paulino Doménech Torrentó con Carmen Ros Pujol. Día 11, Adrián Alvarez Costart con Isabel Pinilla de la Fuente. Día 12, Francisco Ramírez Lladó con Ana Solsona Aparici. Día 14, Antonio Palomares Palomares con María Palomares Planelles. Día 15, Vicente Alavés Esteve con María-Luisa Baeza Pérez. Día 18, Víctor Dolz Solés con Mercedes Izquierdo Cantó. Día 20, Vicente Cebrián Notario con Josefa Romero López; Hilario Muñoz Olmedo con María-Carmen Galeano Amado. Día 22, José Olvera Segura con Josefa Cortés Alcalá.

DEFUNCIONES

Día 5, Josefa Llambrich Pijuan, 92 años. Día 6, Sirbona Xifró Torrent, 87. Día 16, José Sabater Prats, 72. Día 24, Rosa González Manzano, 81. Día 26, Joaquín Rovira Roca, 48. Día 28, Serafina Ramonet Prohías, 78; José Miró Jordá, 67. Día 29, Ana Simón Oliver, 73; Gumersindo Vila Solivera, 74.

RESUMEN DEMOGRAFICO DEL AÑO 1975

Nacimientos: Varones, 113. Hembras, 85. Total, 198. (1974: Varones, 80. Hembras, 90. Total, 170.)

Matrimonios: 74. (1974: 73.)

Defunciones: Hombres, 51. Mujeres, 50. Total, 101. (1974: Hombres, 50. Mujeres, 58. Total, 108.)

JOYERÍA - RELOJERÍA

ROURE

Calle Oriente - Edificio JAUME II

Tel. 31 55 89 - PALAMÓS

ventanal de la caridad

Dirigido por CÁRITAS DIOCESANA DE GERONA
c/. Francisco de Ciurana, 10 - Teléfono 20.49.80

¡Qué alegría y satisfacción la del deber cumplido! Alegría transparente del Servicio, del saber compartir lo nuestro con los hermanos necesitados.

N.º 712.—10.000 pesetas solucionarían apurada situación de minusválido sin familia, con el expediente en trámite.

N.º 713.—Jornalero, con escasos recursos económicos, y sin Seguridad Social, necesita 9.000 pesetas para gastos primeras necesidades.

N.º 714.—9.000 pesetas aliviarían a familia que vive en precarias condiciones, en la montaña, con pocos medios de ganarse la vida.

Las peticiones 715 y 716 han podido ser atendidas sin publicar.

Nota: Los donativos que entreguen para esta sección, hagan constar, por favor, «Ventanal de la Caridad».

bahía

Movimiento portuario del mes de diciembre 1975:

Lunes, 1. — «Kanguro» *Starmak* de nacionalidad finlandesas, cargó 1.100 «pallets» de tochanas con un total de 1.155 tons. destino Trípoli.

Lunes, 23. — M/n islandesa *Hvalvik* descargó 431 431 tons. madera en tabla, procedencia Ala (Suecia).

Martes, 30. — M/n *Starmak* cargó 1.260 tons. de tochana en 1.200 «pallets» destino Trípoli.

Miércoles, 31. — M/n española *Angel Ramón* cargó 401.8 tons. duelas de madera destino Orán.

RESUMEN DEL AÑO 1975

En resumen, una importación de 431 tons. de madera y tres operaciones de exportación, dos de ellas de tochanas y una de duelas, en total 2.816.3 tons.

Buques llegados: 49. Es la cifra más baja registrada en los últimos años.

Nacionalidades: España, 24; Finlandia, 7; Dinamarca, 5; Grecia, 3; Alemania Occ., 3; Panamá, 2; México, Holanda, URSS, Noruega y Suiza, uno de cada país.

Importación: 19.466 tons. Pasta de papel, madera y mármol.

Exportación: 14.511 tons. Bovedillas, tochanas, varilla de hierro, duelas, cemento, aceite y granulado de corcho.

Cabotaje: Llegadas, 3.460 tons. Madera en rollos, sal, algarroba y esparto. Salidas, 4 8tons. Yeso.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P_1976_01-02. n112

BANCA CATALANA

Voluntat de renovació i de servei

A Palamós: Av. Generalísimo, 49

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

P-1976-01-02. n112

CASA SALA S/A

materiales para la construcción

* saneamiento y accesorios para cuartos de baño
* muebles de cocina
* revestimientos y pavimentos
* material cerámico y gres
* moquetas y parquets

SALA COLOCACIONES S/L

Instalador oficial de los productos ASFALTEX

Impermeabilizaciones, aislamientos, revestimientos, pavimentos, y colocaciones especiales para la construcción.

Oficinas y Exposición:
c/. Muelle, 9 - Tel. 31 47 12 - 31 47 16

Almacén:
c/. Fuente, 8 (S. Juan) - Tel. 31 50 50
PALAMOS (Gerona)

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós